

Restituirea Miresei
(*Die Zurückerstattung der Braut*)

Jeffersonville, Indiana, S.U.A.
22. aprilie 1962

Bună dimineța, prieteni!

Câtă prioritate avem ca putem fi în dimineța aceasta de pasti în locul acesta ca sa ne rugam Domnului si Rascumparatorului nostru Isus Hristos, care a înviat biruitor. Ne pare rau ca nu avem suficiente locuri. Noi am planificat să mărim capela. Eu aș dori să am timp pentru fiecare dintre voi, dar așa ceva nu este posibil pe pământ pentru că aici vin oameni din toată lumea. În săptămâna aceasta au venit oameni din natiuni diferite la discuții și la rugăciune. Din toată lumea primesc telefoane și de pretutindeni mi se trimit bilete pentru avion ca să mă duc și să mă rog pentru bolnavi, dar nu este posibil pentru un om. Multi sunt deznadajduti. Si eu as fi la fel. Dar cum as putea ajunge la mii de persoane din lumea întregă? Eu am facut șapte calatorii mondiale si sunt în legatura cu mai bine de zece milioane. Voi puteti sa va închipuiti ce solicitare înseamna aceasta pentru mine. De multe ori noi trecem prin cercetari si avem mici deceptii. Dar vedeti câta însarcinare mi s-a dat si cât de deceptionat sunt eu când bolnavii ma suna si spun: „O clipa, frate Branham“, si încep sa se roage: „Doamne Isuse, te rog trimite-l.“ De pretutindeni vin astfel de telefoane. Voi stiti ca nu este asa de simplu, daca cineva ma roaga sa vin sa ma rog pentru un copil bolnav, un sot bolnav, o femeie muribunda ... Voi puteti înțelege cât de nervos ma fac toate acestea. Pentru a nu primi complexe, privesc spre Golgota si înaintez asa cum o asteapta El de la mine. Eu ma rog lui Dumnezeu ca El sa îmi ierte neajunsurile. Poate a trebuit sa merg la cineva si nu am facut-o. Eu pot sa gresesc, pentru ca sunt numai un om.

Eu va rog, gânditi-va la mine în rugaciunile voastre, pentru adunarile care stau înaintea noastra. Eu ma duc la indieni. Voi stiti ca la Roma trebuie sa fii roman, printre indieni trebuie sa traiesti asa ca ei. Nu demult am avut o adunare în nord pe un platou turistic. Si capetenia a fost prezenta. Dumnezeu descoperise numele lui, cine este el si ce facuse în trecut. Nu era nevoie de mai mult. El stia ca nici un om nu

poate asa ceva, ci numai Dumnezeu cel Atotputernic, astfel el a raspândit focul în toata zona. Noi vom trece apa cu o barca cu pânze ca sa ajungem la un trib cam parasit al indienilor „Cree“. Multi frati care au adunari mari, nu pot ajunge la ei. La indieni nu putem strânge colecta. Dar voi stiti ca eu nu strâng colecta în adunarile mele. Comunitatea de aici se ocupa cu cheltuielile curente. Banii pe care voi i-ati dat pentru „zeciuiala“ sunt folositi pentru a duce mesajul mântuirii si eliberarii la acesti indieni saraci. Ei sunt de fapt americanii adevarati. Noi suntem doar emigranti. Eu nu pot sa le redau tara lor, însa pot sa le dau speranta în Isus Hristos cu care suntem legati printr-o fratietate. În curând vom merge dincolo în tara în care nu va mai exista cearta si dezbinare. O tara în care va fi loc pentru toti. Când vine timpul acesta, eu voi fi multumitor daca toate rudele mele vor fi salvate. Eu vad aici multi prieteni.

Acolo este sora Lee, a carei fiica a fost vindecata. Ea a fost în internatul catolic „Der gute Hirte“. Ea a avut un soc nervos, dar în timp ce stateam lângă patul ei, Domnul a vindecat-o. Tatal si mama ei erau prezenti când Domnul Isus a declarat-o sanatoasa.

Daca privesc peste multime, vad oameni care cu scurt timp în urma erau bolnavi de cancer si erau pe patul mortii. Ei au venit cu greu aici, altii au venit în scaune rulante si în cârje. Astazi ei sunt sanatosi pe deplin. Pretutindeni, în toata lumea s-au întâmplat aceste lucruri. Nu prin mine, ci prin El, Domnul nostru care a înviat din morti si traieste în veci. Fie laudat Domnul Isus pentru totdeauna, este rugaciunea mea. Va rog sa va rugati toti pentru mine. Eu sper ca o veti face. Aici nu este asa de greu, dar daca stai pe linia frontului este altfel. Comunitatea mi-a cumparat o masina noua. Când am calatorit ieri pe drum, am ascultat stirile. Eu ma aflam împreuna cu Iosif pe drumul înspre casa de la Green Mill, unde am fost la rugaciune. În jurnalul de stiri am auzit cum sunt instruiti soldatii pentru lupta. Ei primesc o instruire aspra, trebuie sa se catere prin sîrme ghimpate, în timp ce gloanțele şuieră deasupra capetelor lor. Aici noi primim instruirea noastra, dar pe linia frontului arata totul putin altfel. Dusmanul poate ataca dintr-o pozitie ascunsa. Noi stim ca-l vom întâlni pe dusman. Eu îmi amintesc de cântarea cea veche pe care am cântat-o deseori: „Lupta a început!“ Ar mai fi multe de spus, dar eu as dori sa scurtez pentru ca multi stau în picioare. Pentru

cei de afara, din masini, am pregatit totul pentru receptionare, încât ei pot auzi predica. Eu va apreciez pentru faptul ca ati venit asa de multi. Dupa serviciul divin ne vom ruga cu bolnavii, iar în continuare vom avea un botez. Daca Domnul va veni si va confirma ceea ce spunem, atunci avem dovada învierii Sale. Întrebarea este: traieste El cu adevarat, este totul doar o poveste sau este adevarul? Daca El traieste, fagaduinta Lui se împlineste: „Eu voi fi cu voi pâna la sfârșitul lumii.“

Daca El vine în mijlocul nostru si ne da confirmarea, atunci nu mai exista nici o îndoiala. Toate religiile din lume pot tine zilele lor „sfinte“, dar întemeietorii lor au murit, iar cu aceasta s-a încheiat lucrarea lor. Dar Isus Hristos, Întemeietorul Bisericii Sale, a murit, dar a si înviat. Nu demult am avut un interviu cu presa în Mexico din cauza copilului care a murit, dimineata la ora 9, si a fost înviat din morti, seara la ora 22.30. Evenimentul a avut loc pe platforma când copilul era înca în bratele mamei sale. În seara aceea au venit 30.000 la Hristos. Voi puteti sa va închipuiti ce era acolo. Eu îl vazusem pe acel copil în vedenie. Mie mi s-a descoperit numele copilului si contextul lucrurilor. Femeia era la început cam în spate. Ea nu poseda numar de ordine pentru rugaciune, ea nici nu trebuia sa vina în rândul de rugaciune. Afara ploua foarte tare. Daca noi trebuie sa stam aici în picioare, atunci gânditi-va la cei de acolo. Ei venisera deja dimineata si au asteptat pâna la serviciul divin de seara. De multe ori soarele este acolo atât de fierbinte, încât unul este umbra celuilalt. O, daca ma gândesc la oamenii din Africa, India si din alte locuri unde vin aproape o jumatate de milion la o singura adunare ... Deci femeia aceasta catolica nu a avut numar de ordine pentru rugaciune si nu se afla la rând. Ea se ruga pentru copilul ei. Duhul Sfânt îmi vorbise: „Roag-o sa aduca copilul aici!“ Medicul confirmase moartea copilului dimineata la ora 9, iar acum mai era puțin timp pâna la miezul noptii. Conform vedeniei eu m-am dus acolo, am pus mâinile peste copilul acela micut, iar copilul a revenit imediat în viata. Medicul a confirmat aceasta. Apoi s-a apropiat presa de mine. (Eu nu am nimic împotriva cuiva care crede ceva, dar trebuie sa corespunda cu Biblia.) Barbatul care a condus interviul, era catolic. El m-a întrebat: „Crezi ca si sfintii nostri pot face asa ceva?“ Eu am zis: „Atâta timp cât traiesc.“ (Pentru catolici, mortii sunt sfinti.) De aceea eu am zis: „Atâta timp cât traiesc, da.“ El a raspuns: „O, nimeni nu poate sa fie un sfânt

înainte de moarte.“ Eu l-am întrebat: „Apostolul Pavel a fost un sfânt, înainte sau după moartea sa? El a scris către morții din Efes. 1, 1: „Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, către sfinții care sunt în Efes și credincioșii în Hristos Isus.”“ El a scris către sfinții care locuiau în locuri diferite și nu către decedați. Barbatul a răspuns: „Tu încerci să judeci totul cu ajutorul Bibliei, însă noi suntem biserică.” Eu am spus: „Lasa-mă să văd dacă biserica face așa ceva! Voi știți că numai Hristos este în stare să facă așa ceva.” La aceasta el a întrebat: „Care este părerea ta despre biserica catolică?” Eu am răspuns: „Eu aș fi dorit să nu-mi fi adresat această întrebare.” El a spus: „Dar eu doresc să aud cu plăcere răspunsul.” Eu am răspuns: „Este o formă a spiritismului.” El a zis: „Spiritism?” Eu am spus: „Da, domnule.” El a întrebat: „De unde ai dedus aceasta?” Eu am răspuns: „Oricine se adresează morților și este în comuniune cu ei, este cuprins de spiritism.” La aceasta el a zis: „Dar și tu te rogi lui Hristos care a murit!” Eu am răspuns: „EL a înviat!” EL a înviat. Este minunat că știm aceasta. sunteți recunoscători și mulțumitori pentru că El a înviat? Noi vrem să ne aplecăm capetele și să-I mulțumim, pentru că El a murit pentru salvarea noastră. Tată ceresc, noi suntem așa de mulțumitori în dimineața aceasta pentru Isus. Astăzi noi ne amintim de învierea Sa glorioasă. În dimineața aceea, El a triumfat peste mormânt, moarte și iad. Atunci când El a umblat pe pământ, a biruit peste orice boală, slăbiciune și orice putere a satanei. Moartea se afla înca înaintea Lui, dușmanul cel de pe urmă. Dar în dimineața de peste El a dovedit că El este Dumnezeu. El a înviat din morți. Nici dușmanul cel de pe urmă nu L-a putut reține. Mormântul trebuia să Îl elibereze. Iadul trebuia să-L elibereze, iar cerul L-a primit.

O Dumnezeule, fie că inimile noastre să-L primească azi prin puterea Duhului Sfânt, pentru că să putem fi trimisii Lui, slujitorii Lui și exemple pentru toți aici pe pământ. Admite-o, Doamne. Binecuvântează-i pe toți care sunt aici. O Dumnezeule, eu Te rog pentru acești oameni scumpi, care au venit aici deja înainte de răsăritul zorilor. Tată ceresc, revărsă în mod deplin din binecuvântarea Ta peste ei în ziua aceasta. Mai mult decât putem noi cere sau gândi. Îndeplinește-le dorința adâncă din inimile lor. Daruiește-le ceea ce necesită ei astăzi, pentru că ei să plece mulțumiti din locul acesta. TU ai spus: „Cine vine

la Mine, pe acela nu îl voi scoate afara.“ TU îi vei umple cu bunătate, pentru ca ei sa plece cu bucurie de aici. Admite-ne aceasta, Doamne.

Fie ca puterea Ta si Duhul Tau sa lucreze prin puterea învierii în fiecare din noi. Admite-o Doamne. Speranta noastra este zidita numai pe sângele lui Isus Hristos si pe dreptatea Lui. Binecuvânteaza Cuvântul care va fi citit.

Noi Îți multumim pentru mesajul din aceasta dimineata, pentru mesajul acesta viu care a fost adus acestei generatii muritoare. Noi Îți multumim pentru aceasta, Doamne. O Dumnezeule, inimile noastre sunt miscate de bucurie în timp ce ne gândim asupra acestor lucruri. Pastreaza-ne pe toti sub ungera Ta si în zilele care stau înaintea noastra. Binecuvinteaza aceasta comunitate si ajuta-ma Doamne, în timp ce ma duc acolo sa aduc mesajul altor oameni. Lasa-ne sa stam împreuna ca un barbat, ca o familie, sa ne rugam împreuna, sa traim împreuna în unitatea Duhului Sfânt pâna va veni Isus si ne va primi în împaratia Sa. Noi ne rugam pentru totul în Numele Său, spre slava Sa. Amin.

Eu am avut o vedenie cu venirea Domnului, despre care am vrut de fapt sa spun ceva. Si fiica mea Rebeca a visat de doua ori că a calatorit cu mine în masina, iar eu i-am vorbit despre venirea apropiata a Domnului. Eu astept sa vad daca viseaza si a treia oara. Poate că Domnul îmi va da atunci tâlcuirea.

Ar fi mult de spus, dar sa intram în Cuvânt. Eu sper si ma rog lui Dumnezeu ca toti sa va simtiti bine si când se va încheia serviciul divin sa nu plece nimeni din adunarea lui Dumnezeu cu slabiciuni. Nu uitati! Hristos a murit pentru noi pe când mai eram nelegiuti. EL a murit pentru noi ca sa ne salveze.

Acest mesaj va fi deocamdata ultimul în aceasta comunitate. Noi asteptam un serviciu de vindecare. Eu doresc ca acest mesaj, daca Dumnezeu îl binecuvânteaza, sa intre în adâncul inimilor noastre si sa cuprindem întelesul.

Noi suntem aici sa aducem la exprimare si sa dovedim cu Scriptura ceea ce credem. Noi prezentam ceea ce spune Scriptura, apoi Dumnezeu o confirma ca adevar. Prin aceasta devine realitate. Daca de exemplu spune cineva: „Acesta este un sîmbure din floarea soarelui“, atunci semanati-l si veti vedea daca rasare o planta de soiul acesta. Daca

da, atunci aveti dovada. Acum rugati-va pentru mine si fiti credinciosi în comunitate. Pe oaspeti îi invitam sa mai vina. Eu ma duc în aceste adunari fara un îndemn special. Dar eu nu pot sa trândavesc aici. Lumea este pe moarte.

Pavel primise „chemarea macedoniana“. Daca Dumnezeu îmi transmite o astfel de chemare, voi fi dispus sa ma duc. Eu fac cât pot de bine, pentru a semana pretutindeni aceasta samânta. Eu stiu ca nu toata samânta cade pe pamânt bun, dar unele vor rasari, asta o stim. Important este ca samânta este semanata.

Acum vrem sa citim din Ioel 1, 1: „Cuvântul Domnului care a fost spus lui Ioel, fiul lui Petuel. Ascultati lucrul acesta, batrâni! Si luati seama, toti locuitorii tarii! S-a întâmplat asa ceva pe vremea voastra, sau pe vremea parintilor vostri? Povestiti copiilor vostri despre lucrul acesta, si copiii vostri sa povesteasca la copiii lor, iar copiii lor sa povesteasca neamului de oameni care va urma! Ce a lasat nemâncat lacusta Gazam, a mâncat lacusta Arbeh, ce a lasat lacusta Arbeh, a mâncat lacusta Ielec, ce a lasat lacusta Ielec, a mâncat lacusta Hasil.“

Acum citim din Ioel 2 versetul 25. „Va voi rasplati astfel anii, pe care i-au mâncat lacustele Arbeh, Iahlec, Hasil si Gazam, ostirea Mea cea mare, pe care am trimis-o împotriva voastra. Vetii mânca si va veti satura, si veti lauda Numele Domnului, Dumnezeului vostru, care va face minuni cu voi, si poporul Meu niciodata nu va mai fi de ocară! Si veti sti ca Eu sunt în mijlocul lui Israel, ca Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru, si nu este altul afara de Mine. Si poporul Meu niciodata nu va mai fi de ocară.“

Acum citim din Gen. 20, 7: „Acum, da omului nevasta înapoi; caci el este un prooroc, se va ruga pentru tine, si vei trai. Dar, daca n-o dai înapoi, sa stii ca vei muri negresit tu si tot ce-i al tau.“

Din textele acestea vreau sa numesc tema aceasta „**Restituirea**“.

La încheierea predicii, fratele Neville a atins gândul despre restituire. Acesta mi-a dat ocazia sa ma gândesc asupra acestui subiect. Ajuns acasa, am citit în Scriptura si am notat unele citate. Eu am luat lexiconul lui Webster pentru a cerceta ce înseamna „restituire“ si am constatat ca aceasta înseamna: de a da înapoi proprietarului original sau de a reaseza în starea originala. Pretentia de drept a restituirii poate fi fortata. Aceasta explicatie si importanta a atribuit-o Webster cuvântului

„restituire“. Aceasta înseamna de a-i da ceva înapoi proprietarului de drept sau de a reaseza într-o stare cum a fost la început. Dacă exista o astfel de pretentie, restituirea poate fi înfaptuita cu forta. Doresc ca Dumnezeu sa ma ajute în slabiciunea mea, ca sa prezint aceasta în mod corect. „Restituire“ înseamna de a da înapoi si de a forta, dacă este necesar, pretentia dreapta. Proprietarului în drept trebuie sa i se dea înapoi ce i se cuvine. Din aceasta rezulta ca proprietarului îndreptatit i s-a luat ceva. Restituirea poate avea loc numai proprietarului în drept. Acelasi tip se potriveste si starii originale a unei lucrari. În chip firesc noi avem o lege de care ne putem folosi ca sa fortam lucrurile în legatura cu proprietatea noastra de drept, care ne-a fost luata si care trebuie restituita. Dacă voua v-a fost luata proprietatea, puteti sa va folositi de legea corespunzatoare si sa obligate cealalta persoana sa va restituie din nou ceea ce v-a apartinut si s-o reaseze în starea dinainte. A forta! O, ce fel de notiune! Eu as dori sa am doua zile pentru a vorbi despre aceasta. Fortare! Noi avem dreptul sa fortam ca satana sa cedeze ceea ce Dumnezeu ne-a dat. Dumnezeu are o lege. Legea aceasta este Cuvântul Lui. Dumnezeu i-a dat Bisericii Sale anumite drepturi în Cuvântul Sau. De aceea noi putem pretinde aceste drepturi de la satan si sa spunem: „Trebuie sa dai înapoi!“ El trebuie s-o faca, pentru ca noi Îl avem pe Avocatul lui Dumnezeu, pe Duhul Sfânt. Noi mergem pe genunchi si spunem: „Este asa vorbeste Domnul!“ El trebuie sa restituie, pentru ca Duhul Sfânt îl obliga la aceasta. Legea unei tari este facuta de popor pentru popor, pentru ca dreptatea sa poata fi aplicata. Însa legea Duhului lui Dumnezeu îl obliga pe satan. El trebuie sa cedeze ceea ce retine fara drept si ceea ce el a luat de la Dumnezeu prin înselaciune. Aceste suflete de oameni care sunt rânduite pentru Dumnezeu, el le-a acaparat. Sufletele femeilor si copiilor. Trupurile oamenilor care au fost creati dupa chipul lui Dumnezeu, el i-a lovit cu boli. Dar conform Scripturii, Biserica a primit dreptul legal de a-si cere drepturile prin Duhul Sfânt. Eu cred ca am pomenit deja cazul fratelui din Georgia, a carui masina a fost furata cu haine cu tot. Aceasta familie calatorise peste 700 de mile pentru a lua parte la adunare. Fratele nu stia ce sa faca. El a anuntat furtul la politie. În timpul acela s-au furat în Louisville multe automobile. Acolo nu sunt necesare acte de proprietate pentru vânzarea unui automobil. Unii falsifica un astfel de act în putine

minute. Noi ne-am dus pe genunchi. Isus nu ar fi trebuit sa faca asa ceva, pentru ca El era Cuvântul. Noi nu suntem Cuvântul. Cuvântul Domnului a venit la prooroci. Însa ei nu erau Cuvântul. Cuvântul a venit la ei. Isus era Cuvântul. EL nu ar fi trebuit sa se roage. EL era însusi Dumnezeu. Dar noi suntem proorocii Lui, slujitorii Lui la care a venit Cuvântul Domnului. Proorocul este confirmat atunci când se împlineste ceea ce a spus el din Cuvânt. Noi ne-am referit la cuvintele lui Isus: „Acolo unde sunt adunati doi sau trei în Numele Meu, orice ar cere, ei s-o primeasca.“ Aceasta este legea pentru noi.

Duhul Sfânt ne-a fost dat ca sa câstigam fagaduinta pentru noi. Aceasta este legea pentru noi. Care este situatia cu oamenii care Îl refuza pe Duhul Sfânt si nu cred în Cuvânt? Ei resping binecuvântarea, mila si pacea Lui. Noi am îngenunchiat cu unii frati si am adus aceasta problema înaintea lui Dumnezeu. Eu m-am bazat pe Cuvântul fagaduintei. Puternicul Duh Sfânt a preluat cazul. Eu promisem o vedenie în care mi-a fost aratat un barbat care a furat masina si se afla în apropiere de Bowling Green, Kentucky. Duhul Sfânt venise peste el si l-a întors. El a întors masina si am vazut în vedenie cum a adus-o înapoi si a parcat-o aici pe strada. Eu m-am ridicat si am spus catre frati: „Asa vorbeste Domnul ...“ Ei s-au ridicat si s-au dus pe strada indicata si au gasit acolo masina parcata. Barbatii sed aici în adunare si o pot marturisi. Ce este? A obliga a restitui. Aceasta este despre ce vorbim. De a restitui proprietarului în drept. Daca satana v-a furat dreptul de a fi un fiu sau o fiica a lui Dumnezeu, atunci aveti azi dreptul prin puterea Duhului Sfânt, sa fortati pretentia lui Dumnezeu. Daca satana v-a lovit cu o boala, atunci aveti dreptul înaintea lui Dumnezeu sa aplicati legea lui Dumnezeu. „Prin ranile Lui suntem vindecati.“ Amin!

Da înapoi! Lasa-ne! Chiar si pe acei care sunt aproape de moarte. Noi avem pretentia aceasta. Da-ne înapoi! În aceasta consta obligatia. Noi avem dreptul sa fim resezati în starea originala. Daca oamenii sunt bolnavi, atunci ei nu se afla într-o stare corecta. Atunci avem dreptul sa avem pretentii. Ne apartine noua pentru ca Dumnezeu ne-a dat-o noua. Prin ranile Lui suntem vindecati. El a fost ranit din pricina nelegiuirilor noastre. Prin ranile Lui sunteti vindecati. Noi avem dreptul sa aplicam dreptul acesta. Datatorul de legi este însusi Duhul Sfânt, Avocatul lui Dumnezeu care este aici sa îplineasca. Amin! EL

poate lucra numai daca voi Îi permiteti aceasta. Mai întâi voi trebuie sa credeti. Prin aceasta credinta intra în actiune legea Duhului. Pentru tot exista o lege anumita. Voi stiti, pestele are o lege. El are posibilitatea sa-si aseze solzii, apoi sa ajunga pâna la fundul marii. Nimic nu îl împiedica. Încercati si voi sa o faceti! Legea aceasta nu este în voi. Voi nu puteti asa ceva. Dar pestele poate aceasta. Lui nu îi pasa, pentru ca el este creat astfel. El poate aplica legea primita ca sa coboare pe fundul marii si sa vina din nou în sus. Daca legea lui Hristos este într-un om, atunci puteti sa-l îngropati în groapa cea mai adâncă sau în mare (Ps. 129, 7-12), dar daca legea lui Dumnezeu este în el, atunci va învia. Pasarile posedă o lege. Ele desi se pot aseza pe pamânt, totusi mai au si posibilitatea sa-si ridice aripile si sa zboare în sus pâna nu le mai vedem. Este împotriva legii gravitatiei care permite ca totul sa cada în jos, însa pasarile se pot avânta în sus pentru ca în ele exista o lege si ele sunt echipate în mod corespunzator. Eu încep sa ma simt foarte bine. Si noi posedam o lege. Legea vietii este în noi. Noi suntem nascuti din nou si suntem introdusi în trupul lui Isus Hristos ca fii si fiice a lui Dumnezeu. Voi trebuie doar sa va folositi de dreptul vostru. Voi nu trebuie sa va temeti de satana, pentru ca noi avem o lege - legea Duhului Sfânt. Voi trebuie sa stiti numai cum poate Dumnezeu sa adevereasca si sa le îplineasca prin voi. Nu voi suntetii acei care trebuie sa va luptati. Lasati-L pe Dumnezeu s-o faca, atunci se face. Daca pestele ar zice: „Un moment, eu vreau sa trag mai întâi bine aer, apoi sa vad daca reusesc.“ Nu, el nu face asa ceva. Nici pasarile nu zic: „Noi vrem sa încercam cât de sus ne putem avânta.“ Nu, nu este o încercare. Ele stiu pentru ce sunt destinate. Legea este în ele. Tot asa este si cu noi. Nu depinde de vointa si alergarea noastra, ci de mila lui Dumnezeu (Rom. 9, 16). Noi nu spunem: „O, daca nu primesc cutare sau nu realizez cutare.“ Nu este asa. Voi trebuie sa înțelegeti ca legea vietii este în voi si sa-I permiteti lui Dumnezeu ca s-o adevereasca. EL va conduce spre vindecarea voastra. EL va conduce spre botezul cu Duhul Sfânt sau cu toate binecuvântarile pe care le-a fagaduit. Tot ceea ce a spus EL, va apartine voua. Lasati-L pe Dumnezeu s-o adevereasca în voi. Daca cineva urmeaza sa va apere într-o dezbatere judecatoreasca si voi nu aveti încredere în el ca v-ar rezolva problema, cum poate acesta sa reuseasca? Ce trebuie sa faceti voi? Satana trebuie sa dispara

cu toate îndoielile sale care sunt în gândurile voastre. Atunci Dumnezeu vă va ridica. Acum este timpul paștelor. Eu iubesc aceasta perioada din an. Noi nu ne referim la partea lumeasca cu care se împodobesc paștile, ci la înviere, la „restituire“. Aceasta este vremea restituirii lui Dumnezeu. Priviti odata în natura! Dumnezeu aduce totul înapoi. Florile, frunzele si roadele câmpului apar din nou. Ce este? Dumnezeu restituie. Paști înseamna revenire-restituire.

Ce se întâmplă? Există necesitatea legii ca florile să reapară. Legea lui Dumnezeu care este în natură face ca totul să reapară la timpul potrivit. Aceasta este o înviere. Este minunat. Soarele își croieste drumul lui. Tot ce a ucis iarna, acum este readus prin caldura primăverii. Daca soarele se îndepartează de la pamânt, totul moare. Daca soarele se apropie din nou de pamânt, totul se întoarce la viață. Dar samânta care se afla în pamânt revine din nou primavara. Sîmburele de viata ramâne în samântă, chiar daca tot restul este înghetat. Dupa ce soarele se apropie din nou de pamânt, are loc paștele, o reînviere si renaștere. Totul reappare, tot ce a fost ucis de gerul iernii. Soarele readuce totul la viata. Tot asa este si cu oamenii. Tot ce a fost ucis de comunitatile reci, formale, este restituit în zilele de pe urmă Bisericii Sale, prin apropierea Fiului lui Dumnezeu si este readus la viata. Domnul a zis: „EU voi restitui.“ Dumnezeu readuce florile, pomii, samânta Sa, întreaga natura de pe pamânt spre o viata noua. Noi stim ca Dumnezeu va înviora si partea Sa de mostenire. EL va face din ei Edenul Sau. Tot ce a fost ucis, El readuce la viata. Însa daca samânta ramâne într-un loc gresit, unde nu ajung razele soarelui, samânta aceasta nu poate sa vina la viata. Fie ca Dumnezeu sa ne planteze la locul potrivit pentru ca reînvierea sa aibe loc. Tot ce a ucis frigul iernii, soarele reînvie. Ce se întâmplă? Caldura forțează învierea. Moartea trebuie sa cedeze daca soarele se îndreapta primavara spre pamânt. Tot ce a fost ucis este împins spre înviere. Totul primeste viata. Prin ce se înfaptuieste? Prin soare, conform legii lui Dumnezeu. El a rânduit o lege pentru pamânt. Întreaga natură se miscă conform legii lui Dumnezeu. Florile au vremea lor. Orice fel de samântă are un timp stabilit. Ceva moare, apoi apare din nou în înviere. Daca samânta moarta se afla pe pamânt, noi am putea trimite lumina noastra deasupra lui cât am vrea, dar nu ar ajuta la nimic. Noi nu avem nici o influenta.

Dar Dumnezeu are o lege. Soarele se apropie si aduce viata samânteii la suprafata. Moartea nu o poate retine mai departe. Dumnezeu a stabilit toate legile lui în asa fel ca acestea sa-I slujeasca. Această lege lucrează în domeniul natural ca și în cel spiritual conform Cuvântului Său, indiferent de împrejurări. Eu iubesc aceasta. Sfânta Scriptura ne învață astfel. Dumnezeu a pus toate lucrurile în miscare conform legii Sale. Gânditi-va asupra acestor lucruri! Lasati ca aceste gânduri sa intre în voi, pentru ca noi ne pregatim pentru un serviciu de vindecare. Dumnezeu pune toate legile Sale în miscare. Aceste legi trebuie sa lucreze conform Cuvântului Sau. El a poruncit soarelui, lunii si pamântului. El a poruncit naturii si totul s-a conformat. Toate legile Lui lucreaza în armonie pe baza Cuvântului vorbit al lui Dumnezeu. Legea vietii din noi ne va aduce la această înviere. Trebuie să se întâmple așa. O alta posibilitate nu există. Legea vietii era în Isus Hristos pentru că Cuvântul a fost pronuntat: „Eu nu voi permite ca Sfântul Meu să vadă putrezirea, nici ca sufletul Lui să ramână în locuinta mortilor.“ Nu au existat draci suficienti pentru a retine în timpul acela pe Hristos în mormânt pentru ca trupul Lui să vadă putrezirea. Cuvântul lui Dumnezeu, ca lege a lui Dumnezeu, a obligat învierea. Legea lui Dumnezeu va împlini fiecare fagaduinta prin Duhul Sfânt, indiferent de împrejurările în care ne aflam.

Iov a spus: „Chiar daca trupul meu se va prabuși, totusi voi vedea pe Dumnezeu.“ Nu conteaza cât de neînsemnati suntem, cât de mici, cât de necurati, de nesfinti, cât de bolnavi, cât de încercati suntem, totusi legea Duhului lui Dumnezeu, conform Cuvântului Sau, obligă ca toate lucrurile sa-I fie supuse. Proprietatea si dreptul la restituire este aplicata obligatoriu. Amin!

O, daca am putea sa tinem aceasta înaintea ochilor. Este neimportant în ce situatie ne aflam, legea Cuvântului lui Dumnezeu reuseste ca totul sa fie readus înapoi, asa cum o spune Cuvântul lui Dumnezeu. Daca a murit o floare si samânta zace acolo moarta, asta nu are nici o însemnatate. Viata va apare din nou, pentru ca Dumnezeu a stabilit astfel prin legea Lui.

Iov a vazut venirea lui Isus cu mii de ani înainte. El a spus atunci: „Eu stiu că Rascumparatorul meu traieste ... eu voi vedea pe Dumnezeu.“ Biblia ne relateaza în Mat. 27 ca dupa moartea lui Isus,

dupa înmormântarea si învierea Sa, multi dintre sfinti au înviat. Totul a fost stabilit deja prin Cuvântul proorocilor, iar Cuvântul era legea lui Dumnezeu prin care Duhul dadea viata. Biblia spune: „Ei au venit în orasul sfânt si s-au aratat la multi.“ Nu numai Isus, ci multi din cei sfinti au înviat împreuna cu El. De ce? În Ps. 24, 7 este scris: „Porti, ridicati-va capetele; ridicati-va, porti vecinice, ca sa intre Împaratul slavei!“ EL a biruit moartea, mormântul, iadul, boala, a biruit totul si a înviat a treia zi. EL s-a înaltat la cer si a luat robia roaba. Cei ce au fost tinuti închisi au tot asteptat împlinirea acestei fagaduinte. O fratilor, ei nu posedau înca Duhul Sfânt, dar ei credeau si depuneau o marturie buna. Ei au închis gura leilor, au stins arsita focului si au scapat de sabia prigoanei, femeile i-au primit pe morti din nou, desi fagaduinta Duhului Sfânt nu se împlinise înca. Ei au privit înainte, au asteptat fagaduinta desi se aflau numai sub jertfa oilor taiate prin care pacatul nu era anulat, ci numai acoperit. Ei credeau în venirea Aceluia care va fi jertfa. Desi aveau numai preumbrirea la dispozitie, ei totusi au pretins dreptul lor prin credinta. Ei au calatorit prin pustii îmbracati în piei de capre si de oi, prigoniti si chinuti. Ei au murit în credinta dupa ce au depus marturie si au asteptat învierea. În dimineata de pasti s-a împlinit cu ei Cuvântul pe care l-a proorocit Iov si ceilalti prooroci, Cuvânt care devenise legea lui Dumnezeu prin care înviau mortii.

Există oameni care își dezvoltă o astfel de constiinta vinovată, încât nu doresc sa se prezinte înaintea judecatii niciodata. Ei se tem atât de mult de moarte, încât își pierd mintea. Altii se învoiesc la decizii negândite. Unii se decid ca trupurile lor sa fie arse, iar cenusa sa fie împrastiata de vânt. Dar toate acestea nu îi elibereaza de judecata. Si ei trebuie sa apara acolo. Indiferent de starea în care te afli, trebuie sa te întâlnești odata cu Dumnezeu. Fiecare va sta odata înaintea Lui. Voi trebuie sa apareți înaintea Lui. De ce? EL a vorbit Cuvântul care a devenit lege. Este legea Lui proprie. Viata Lui se afla în spatele legii. Din cauza aceasta El a jurat pe Sine, pentru că nu putea sa jure pe unul mai mare. EL a luat jurământul asupra Sa, pentru că un legământ nu putea fi confirmat fara jurământ. Nu a existat o alta cale. Numai el putea sa faca aceasta luând totul asupra Sa, intrând în spartura pentru noi. Dumnezeu a devenit om. Prin moartea Sa, prin înmormântarea si învierea Sa, El a dovedit că legea Lui este activă și cu efect. EL a zis:

„Distrugeti acest templu si Eu îl voi reface din nou în trei zile.“ EU (un pronume personal) îl voi reface în trei zile. Distrugeti-l si priviti ce se va întâmpla. El cunostea legea lui Dumnezeu si efectul acesteia. El stia ca are efect conform Cuvântului lui Dumnezeu, pentru ca acest Cuvânt al lui Dumnezeu a fost vorbit prin proorocul care a zis: „Eu nu voi admite ca Sfântul Meu sa vada putrezirea.“ Cu aceasta cazul a fost rezolvat. Legea lui Dumnezeu trebuie sa lucreze conform Cuvântului Sau, pentru că legea lui Dumnezeu se află în Cuvântul Sau. La judecată se stabileste pentru orice încălcare de lege o pedeapsa corespunzatoare conform legii în vigoare. Prin legea în vigoare, hotărârea judecatoreasca devine activa si obligatorie. Orice a spus Dumnezeu vreodata este legea Lui. Duhul Sfânt este aici pentru a pune în practica aceasta lege pentru credinciosi. Dar voi trebuie sa posedati semnalmentele unui credincios si sa fiti alesi pentru aceasta. Poate cineva întreaba: „Ai tu putere?“ Nu, însa autoritate. Noi nu posedam nici o putere sa facem ceva, însa avem autoritatea pentru aceasta. Nu demult timp am vazut un politist în Louisville la o intersectie de drumuri. Chipiul îi era pe o ureche, uniforma îi era prea larga dar totusi când a fluierat, toate masinile s-au oprit. El a ridicat mâna cu manusa alba si a semnalizat pentru circulatie. Omul acela mic nu ar fi avut putere sa opreasca un pony (calut), dar el statea la intersectie în uniforma lui si prin aceasta în pozitie de autoritate. Nu a fost puterea omului, ci autoritatea lui. Asa este si cu Biserica. Cineva poate numi un grup de credinciosi „fanatici sfinti“ sau altfel, dar aici este vorba despre autoritatea care sta în spatele lui. Indiferent de situatie, prin autoritate se rezolva totul. Legea lui Dumnezeu lucreaza numai conform Cuvântului Sau pe baza credintei. În oricare situatie, legea Lui va lucra în concordanta cu Cuvântul. În textul nostru am citit ca nevasta lui Avraam trebuia sa-i fie restituita. De ce? Dumnezeu îi dăduse lui Avraam fagaduinta că prin Sara va primi un fiu, iar aici un rege voia ca s-o duca în casa lui ca nevasta. El l-ar fi ucis pe Avraam din pricina sotiei lui (Gen. 20, 11). Avraam o rugase pe sotia lui sa spuna ca el ar fi fratele ei, pentru ca ea era frumoasa, iar el credea ca din pricina ei, el l-ar fi ucis, pentru ca regele sa se însoare cu sotia lui. Abimelec vazuse ca ea era frumoasa si a chemat-o prin slujitor în casa lui. De fapt ea era deja la vârsta înaintata de 90 de ani. Dumnezeu aratase prin ea ce doreste El sa faca cu noi toti. Voi stiti ca eu am vorbit

despre aceasta si am dovedit-o cu Cuvântul lui Dumnezeu. Prin Avraam si Sara, Dumnezeu a aratat ce are El de gând sa faca cu noi. Abimelec se gândise ca s-o ceara de nevasta, dar Dumnezeu îi fagaduise lui Avraam ca el va avea un fiu cu Sara. Iar acum voia un barbat tânar ca s-o ceara de nevasta.

Avraam era aproape de vârsta de 100 de ani, dar el poseda fagaduinta. Fiti atenti ce a spus Dumnezeu: „*EU cunosc nevinovatia inimii tale*, Eu te-am pazit ca tu sa nu pacatuiesti împotriva Mea, de aceea nu am permis ca tu sa te atingi de ea. Acum însa restituie femeia barbatului ei, pentru ca el este un prooroc; atunci el sa se roage pentru tine ca tu sa ramâi în viata.“ Vedeti voi, Cuvântul lui Dumnezeu ramâne valabil. Nimeni nu putea sa se atingă de Sara, pentru ca Dumnezeu daduse deja fagaduinta. Sara si Isaac sunt un tip pentru Biserica adevarata libera; un simbol înspre Biserica nascuta din nou care poseda fagaduinta (Gal. 4, 22-30). Deja de la Rusalii oamenii au încercat sa asupreasca Biserica si sa-i batjocoreasca ca „Fanatici sfinti“ si „Nebuni“. Dar Biserica păşeşte înainte. Dumnezeu se va folosi de Biserica Lui. Aceasta este asa de sigur, asa cum stau eu aici. Noi ne apropiem acum de sfârşitul acestei epoci. Dumnezeu sa ma ajute sa va pot arata si dovedi în ce timp ne aflăm. Biserica nu va fi distrusa niciodata. Este imposibil. Să nu va atingeti de aceasta.

Atunci era vorba despre samânta naturala care urma sa vina. Daca Sara s-ar fi maritat cu acel rege, atunci nu s-ar fi nascut samânta naturala (fireasca) al fagaduintei. Daca Dumnezeu a protejat deci aceasta samânta omeneasca, cu cât mai mult va ocroti El samânta duhovniceasca. Satana trebuie sa cedeze, sa elibereze! El nu-i poate tine mai departe în organizatii si sa-i omoare cu alte lucruri. Ei sunt un popor liber. Satan, trebuie sa-i lasi în pace!

Lasa-i sa plece! Ei sunt samânta împărătească.

Dumnezeu vorbeste despre „restituire“. Noi am citit textul din proorocul Ioel. (Eu am vorbit deja odata despre aceasta tema, dar nu am discutat-o destul de patrunzator cum vreau s-o fac astazi.) Dumnezeu vorbeste aici în Ioel despre pomul Sau cu rod, pe care l-a plantat cu un scop. El voia ca acesta sa poarte rodul Lui; rodul Cuvântului lui Dumnezeu. El dorea o Biserica care sa poarte Cuvântul Lui prin toate secolele. Eva nu a reusit să-l tina. Evreii nu au reusit. Legea esuase. Toti

au esuat. Acum Dumnezeu plantase un pom pentru Sine însusi.

Gânditi-va la aceasta! În gradina Eden erau doi pomi. Voi puteti sa-i denumiti cum doriti. Eu cred ca printr-unul din pomi a venit pacatul, dar celalalt a fost pastrat. Pomul vietii venise de la Dumnezeu din cer. Isus a zis: „Parintii vostri au mâncat mana din pustie si au murit. Dar cine manânce din acest pom, va trai în veci.“ Pomul vietii din gradina Eden l-a plantat Dumnezeu. El urma să producă noua feluri de roade si noua daruri ale Duhului. Cele noua roade ale Duhului si cele noua daruri ale Duhului apartin împreuna. Acesta este Pomul lui Dumnezeu. El l-a plantat aici pe pamânt în ziua de Rusalii. Acum, timpul nostru este limitat, dar eu as dori sa citesc din Ps. cap. 1. David a vazut acest pom de mult timp. El a cântat psalmii care au fost scrisi, iar noi ne bucuram de continutul lor. El vazuse atunci un pom sadit lângă râuri. Un om ca un pom al lui Dumnezeu sadit lângă ape. Nu în biserica metodista, baptista sau lutherana, ci lângă ape. Noua daruri duhovnicesti si noua roade ale Duhului curg din acelasi izvor. El este ca un pom sadit lângă râuri de ape. David a vazut lucrul acesta si a zis: „Binecuvântat este omul ...“ Acest pom nu poate muri. Frunzele lui nu se vestejesc. Pomul acesta nu poate muri, indiferent ce s-ar întâmpla, pentru ca el este sadit lângă râuri de ape pentru că viata ramâne în radacini. Eu îmi aduc aminte de când eram copii, sedeam deseori sub un fag batrân si mare. Câteodata se auzea de parcă vântul voia sa-l rupa. Dar sa stiti ca de fiecare data când furtuna îl misca dintr-o parte în alta, radacinile lui se miscau, dar ptrundeau mai adânc în pamânt. Tot asa este si cu crestinul. Daca el este batjocorit si facut de râs, iar prigoana vine peste el, atunci se roaga mai mult si este ancorat mai bine, încât poate sa reziste mai bine furtunilor. Un astfel de om sadit lângă râuri de ape, este hranit de acolo si are o baza solida. Un astfel de om are parte de roadele si darurile Duhului Sfânt, daruri de vindecare si proorocie. Exista multe daruri, însa acelasi Duh si acelasi Datator. David a vazut acest pom care nu poate muri. De ce? El avea viata în radacini. Radacinile aveau viata în sinea lor pentru a aduce rod la timpul potrivit. Acest pom nu-si pierde rodul sau. Dar daca un pom este fara apa, rodul lui se prapadeste. Asa se întâmpla cu comunitatile si bisericile de azi. Voi v-ati îndepartat de la aceste râuri de ape, de la darurile Duhului. A mai ramas doar o biserica fireasca care se îndeparteaza de la roadele si

darurile Duhului si își produce rodul propriu. Ce fac ei? Desi ei se numesc credinciosi, ei se pun deopotriva cu lumea. Ei fura, înseala, mint, fumeaza, beau, iau parte la jocuri de noroc si distractii. Ei nu aduc nici un rod. Ei sunt ca si lumea. Necredinciosii privesc înspre ei si spun: „Între ei si noi nu exista nici o deosebire.“ Din cauza aceasta s-a raspândit comunismul în Rusia. Eu ma mai gândesc la vizita din Mexico unde am vazut gropile cu var din manastire, unde calugaritele si-au ucis copiii. Chiar si schelete de oameni maturi au fost acolo. Ce fac ei? Ei își arata roadele. Dumnezeu i-a scuturat din pom. Un om însa care este plantat lângă râuri de ape, va aduce rodul Sau la timpul potrivit. Ati citit? (Ps. 1): „Ferice de cel care nu umbla la sfatul celor rai si nu calca pe calea pacatosilor, nici nu sade în mijlocul batjocoritorilor ... Acela se aseamana cu un pom sadit lângă râuri de ape care își aduce rodul la timpul hotarât. Frunzele lui nu se ofilesc si tot ce începe, reuseste. Nu tot asa este cu cei rai.“ Ei nu vor rezista la judecata. El aduce rodul Sau la timpul potrivit. Este rodul Sau. „Rodul lui Dumnezeu“ la timpul când Cuvântul profetic este vestit. Acum este un timp profetic în care rodul lui Dumnezeu apare la timpul lui Dumnezeu. Rodul lui Dumnezeu, la timpul potrivit când va veni mesagerul care a fost ales dinainte. Gânditi-va, pentru ca rodul lui Dumnezeu vine la timpul lui Dumnezeu, când va apare mesagerul. Rodul acesta nu ofileste. De ce? Pentru ca este un rod ales dinainte. Din cauza aceasta nici nu poate fi distrus. În Efeseni 1, 3 citim ca noi am fost binecuvântati în Isus Hristos cu orice binecuvântare duhovniceasca din ceruri. Pentru ca în El noi am fost alesi dinaintea întemeierii lumii. Dumnezeu prin stiinta Lui dinainte, ne-a ales în Isus Hristos ca si copiii Lui. EL a cunoscut viata si calea noastra dinainte. EL a putut prevedea sfârșitul înaintea începutului. Este un rod ales dinainte care va apare prin radacinile pomului. Acest pom nu se poate vesteji, pentru ca el poarta un rod ales dinainte. Acesta este pomul despre care vorbise Ioel: „El nu poate muri.“ Viermii l-au ros, dar nu l-au putut ucide. În aceste radacini este adevarul hotarât dinainte. Acest pom posedă Cuvântul lui Dumnezeu. El statea deja în gradina Eden. Prin femeie a venit moartea. Toti oamenii nascuti prin femeie în aceasta lume, poarta moartea în ei si sunt condamnati la moarte. Din pricina pacatului noi trebuie sa murim, din cauza nasterii pamântesti, dar prin nasterea din nou în Hristos, noi

nu putem sa murim. Aici vedeti acesti doi pomi. Pomul Lui care este de la început în gradina Eden este prigonit si batjocorit. Dar el nu poate muri. El este ales dinainte. El a fost lovit în toate felurile, dar ce s-a întâmplat? El a ramas în viata, pentru ca în el se afla rodul ales dinainte al Cuvântului lui Dumnezeu. Rodul lui trebuie sa apara la timpul ales dinainte. Ioel vazuse un pom mâncat de insecte si rozatori. Domnul însa a zis: „Eu vreau sa restitui.“ Pentru ca prin alegerea dinainte a lui Dumnezeu viata pomului se afla în radacini. Aceasta trebuie sa apara pentru că poartă în sine cuvântul lui Dumnezeu ales dinainte. O, ce fel de pom! El era deja în gradina Eden. Dar pe urma au venit copiii lui Cain, lacustele, si au mâncat din acest pom. Dar Dumnezeu a protejat samânta Sa din corabie. Dumnezeu a avut grija tot timpul. De Rusalii a fost plantat acest pom al Miresei. De Rusalii El l-a pus în stare sa produca rodul ales dinainte la timpul potrivit. De Rusalii a înflorit acest pom si a purtat roade minunate. Lăsați-ne să vedem ce s-a întâmplat atunci. Isus a zis: „Lucrarile pe care le fac Eu, le veti face si voi.“ Ei îi vindecau pe bolnavi ... Asa a fost la început. De Rusalii, nu mult timp dupa înviere a venit vuietul puternic din ceruri peste ei. Astazi totul arată altfel. Predicatorul stă acolo si vrea sa primeasca cât mai multi membri. Un tânar cu gulerul întors spune: „Veniti si luati cina cu noi si deveniti membrii acestei comunitati.“ Nu va este strain asa ceva? Predicatorii spun: „Înscrieti-va în comunitatea noastra.“ Toate acestea sunt gresite. De Rusalii a venit vuietul din cer. Nu de la amvon, ci din cer; nu de la un preot sau predicator. Nu! Ce era? Un vuiet puternic din cer umpluse toata casa în care se aflau. Limbi ca de foc se împarteau, se asezau pe fiecare dintre ei. Ei nu mai puteau sa vorbeasca, ci vorbeau ceea ce le dadea Duhul. Ei erau plini de slava lui Dumnezeu, ei mergeau pe strada umpluti cu Duhul Sfânt. Purtarea lor li se parea celorlalti ca a unor beti, pentru ca oamenii ziceau: „Acestia nu sunt beti?“ Noi ne putem închipui cum s-au purtat acei frati si acele surori. Biblia marturiseste ca totul s-a pecetluit prin Duhul. Astfel a luat fiinta Biserica. Este o deosebire daca cineva organizeaza sau este ales dinainte. Voi catolicilor, stiti voi ca fecioara Maria se afla printre cei 120? Acum, daca Dumnezeu nu i-a permis Mariei intrarea în cer fara primirea Duhului Sfânt, cum vreti voi sa intrati fara primirea acestei binecuvântari? Gânditiva asupra acestui lucru! Este adevarat. Maria era

printre ei. Si ea trebuia sa persevereze si sa se smereasca împreuna cu toti ceilalti pâna când a fost umpluta cu Duhul Sfânt. Dupa revarsarea Duhului, celorlalti li s-a parut ca acesti credinciosi ar fi beti. Dar Petru, vorbitorul acestui grup, s-a ridicat si a spus: „Acesti oameni nu sunt beti, cum credeti voi, pentru ca este abia ceasul al treilea din zi. Nu, aici se împlineste fagaduinta proorocului Ioel. În zilele din urma se va întâmpla, zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste orice faptura, încât fii si fiicele voastre vor prooroci, iar barbatii tineri vor avea vedenii si batrânii vor primi descoperiri prin visuri ... vor fi semne sus în cer si pe pamânt ... dar se va întâmpla ca: oricine va chema Numele Domnului va fi salvat.“ Petru a predicat din acelasi capitol al proorocului Iona din care predic eu astazi. Acolo a fost plantat acest pom. Ei aveau în mijlocul lor darurile Duhului, predicau, îi vindecau pe bolnavi, au fost aruncati în închisoare, erau dispusi sa sufere din pricina Cuvântului. Asa este si astazi. Un om care cunoaste Cuvântul lui Dumnezeu si totusi face compromisuri din pricina unei organizatii, este un tradator. Fratii nostri de la început nu erau vânzatori. Desfasurarea din Biserica nu-i nelinistea. Acolo jubilaiu, plângeau, se bucurau si vorbeau în alte limbi. Ei însisi nu înțelegeau ce spuneau, dar multimea din popor si din diferite natiuni auzeau despre faptele mari ale lui Dumnezeu în limba lor, desi vorbitorii nu stiau ce vorbesc. Ei se bîlbâiau, dar multimea adunata îi înțelegea. Altii ziceau: „Ei sunt plini de vin dulce.“ Petru însa a raspuns: „Ei nu sunt beti asa cum credeti, ci sunt umpluti cu Duhul Sfânt.“ Ei cu totii au murit moartea de martiri, afara de Ioan care a scris Apocalipsa. El a fost fiert 24 de ore într-un vas de ulei fara ca el sa sufere ceva. El a murit de o moarte naturala. Fiti atenti, ce s-a întâmplat! Dumnezeu a plantat acest pom din care au rezultat noua roade duhovnicesti si noua daruri. Acelasi Duh care era în Hristos, viata vesnica, a venit peste Biserica. Darurile Duhului erau în mijlocul Bisericii. Aceasta a crescut si a purtat roade pretutindeni. Ei nu s-au gândit la ei însisi. Ei nu au organizat, ci au mers înainte ca frati. Ei nu au posedat nici o dogma, ci numai pe Hristos. Nici o lege, ci numai dragostea. Nici o carte în afara Bibliei. Asa cred eu. Tot asa procedau ei atunci. Si noi mergem afara în lume. Fiti atenti în ce slava era atunci Biserica. Dumnezeu lucra în mijlocul lor. Asa o relateaza Biblia. Înaintea înaltarii Sale, Domnul Isus a poruncit ucenicilor Sai: „De aceea

mergeti în toata lumea si predicat Evanghelia la toata creatiunea ...“ Aceste semne vor urma celor ce cred: „În Numele Meu ei vor ...“ Dar, ce fel de semne posedă credinciosii astazi? Predicatorul le spune bun venit. Ei fac parte dintr-o comunitate, pentru faptul ca mama sau tatal lor au facut parte acolo. Dar Isus nu a spus asa. El a zis: „Aceste semne vor urma celor ce cred ...“ Cealalta este biserica fireasca. Noi vorbim despre Biserica duhovniceasca, despre pomul duhovnicesc. Nu despre pomul firesc. Despre pomul duhovnicesc a spus Isus ca acei ce fac parte din pomul acesta îi vor urma aceste semne. Semnele îi vor urma pe acei care primesc viata din pomul acesta. „În Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor calca pe serpi, daca vor bea ceva de moarte nu-i va atinge, vor pune mâinile lor peste bolnavi si ei se vor face bine.“

Isus a spus ca aceste semne îi vor urma pe cei credinciosi. El ne-a dat un exemplu, care sunt semnele unui credincios. El a zis: „Cine îl supara pe unul din acestia care cred în Mine, pentru acela ar fi mai bine daca i s-ar lega o piatra de gât si ar fi aruncat în mare ... pentru ca Eu va spun: îngerii lor din ceruri privesc tot timpul fata Tatalui Meu ceresc.“

Vedeti în ce mod a fost plantat acest pom. Lucruri mari se întâmplau. Ei au calatorit si au vestit. Domnul era cu ei. În ziua de Rusalii au fost botezate 3 000 de suflete si au fost adaugate Bisericii. Ce legatura minunata exista în comunitatea lor. Nimeni nu suferea din cauza neajunsurilor. Fiecare era binevoitor fata de ceilalti. Ei împarteau totul împreuna. Ei erau o familie mare. Ce minunat! Însa curând a venit lacusta despre care vorbise Ioel, care s-a facut de cunoscut în patru stadii de dezvoltare pentru a distruge acest pom minunat al lui Dumnezeu. Eu vreau sa revin la cele spuse de Ioel. Aici sunt prezentate patru lacuste diferite. Dar în fond este aceeași lacusta în patru stadii diferite. Priviti, cum s-a apropiat ea de acest pom mare si minunat al lui Dumnezeu, de Biserica Lui. Primul a distrus rodul acestui pom. Sa privim în istorie ce s-a întâmplat mai întâi. Mai întâi s-a ridicat un grup bine înstărit si vazut din rândurile poporului simplu care spunea: „Este bine daca puteti sa-i vindecati pe bolnavi si sa faceti toate aceste fapte minunate, dar sa stiti ca noi ar trebui sa ne purtam si sa ne prezentam astfel ca si cei scoliti si oamenii cu rang înalt sa primeasca vestirea, clasa superioara, primarul, judecatorul, etc. Dar daca voi va purtati

astfel, ei nu vor veni niciodata. Ei se tem de voi. Cineva a spus ca ei se tem si acum. Asa este.“ Este adevarat. Ei se tem de Duhul Sfânt. Acesta este motivul pentru care oamenii nu doresc sa-l aibe. Vedeti, este Dumnezeu. Ei nu l-au dorit pe Isus. Biserica bine vazuta a spus: „Voi vreți sa ne învățați?“ Voi puteți afla ca noi avem pe doctorul în teologie etc, pentru ca si atunci s-a referit marele preot la slujba sa, spunând: „Cine vrea sa ma învete?“ Ei erau de parere ca Isus ar fi nelegitim, un om nascut în pacat. Mama Lui L-a nascut înainte de nunta. Dar Isus a spus: „Cine din voi Ma poate acuza de pacat?“ Pacatul este de a nu crede Cuvântul lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte El s-a exprimat: „Aratati-Mi unde nu împlinesc Eu Cuvântul lui Dumnezeu?“ Totul se întâmplase asa cum era scris. Aratati-Mi din Scriptura daca toate acestea nu urmau a se întâmpla? „Daca Eu nu împlinesc lucrarile Tatalui Meu, atunci sa nu Ma credeti. Voi pretineti ca credeti. Lasati-ma sa vad daca voi puteti sa faceti ceva.“ Din ziua aceea nu L-au mai întrebat nimic. Satana s-a aruncat înspre El, dar el a simtit imediat ca este prins de un cablu electric cu un milion de volti. El s-a retras curând pentru ca nu s-a asteptat la asa ceva. Aceasta lacusta venise pentru a mânca rodul acestui pom. Primul rod pe care l-a furat, a fost dragostea frateasca care este unul din motivele din cauza caruia moare Biserica. Sa nu uitati aceasta! Dragostea este primul rod al acestui pom. Dragoste, pace, bucurie, rabdare, prietenie, bunatate, credinta, blândete si perseverenta. Acestea sunt cele noua roade ale Duhului Sfânt pe care le poarta acest pom. Noi vrem sa prezentam acest pom mare al lui Dumnezeu, care poarta cele noua roade ale Duhului. Se mai adauga cele noua daruri ale Duhului, darul vindecarii, darul de a vorbi în limbi, a scoate draci, etc. Acolo unde se predica Cuvântul nefalsificat al lui Dumnezeu, au loc fapte puternice, nu printr-o denominatiune ci în libertate, pentru ca aceste lucruri sa poata avea loc. Dar acest drac a venit în forma unei lacuste pentru a mânca dragostea frateasca. Daca se spune ca în comunitatea cutare a avut loc o lucrare puternica, atunci se replica repede: „O, acestor oameni nu le dau crezare.“ Mai întâi lacusta aceasta raspândise neîncredere, apoi a mâncat rodul credintei; credinta în Cuvântul lui Dumnezeu. Dusmanul spune: „Cum puteti sti ca acesta este Cuvântul dupa ce a fost tradus de câteva ori?“ Vedeti cum mânca satana? El spune ca acest Cuvânt a fost tradus de câteva ori. El aduce motive

pentru a distruge credinta. În continuare el a mâncat rodul bucuriei pentru mântuire. Se spune: „Oamenii sunt prea galagiosi la serviciul divin.“ Eu am fost întrebat: „Cum poti tu predica, frate Branham, daca oamenii repeta în continuu Amin si Aleluia. Cum poti predica în astfel de conditii?“ Eu am raspuns: „Daca ei nu se pot bucura de predica, atunci eu nici nu as mai predica.“ Daca cineva spune „Amin“ în timpul predicarii Cuvântului, asta ma încurajeaza mai mult. Noi constatam ca aceasta lacusta ne-a furat bucuria. David s-a exprimat odata, ca el ar fi pierdut bucuria mântuirii. Nu mântuirea, ci bucuria. El a strigat: „Ajuta-ma sa ma bucur din nou pentru mântuirea Ta si înarmeaza-ma cu un duh binevoitor.“ Vedeti, rodul bucuriei este luat. Ei spun ca acesti oameni sunt prea galagiosi, ei plâng, tresalta de bucurie si striga Amin. Asa ceva este o prostie, dar nu este nimic deosebit la ei. Dar oamenii care judeca în felul acesta nu constata ca ei au aterizat într-o forma moarta, au fost pompati si echipati cu învățături omenesti, în loc de lucrarea Duhului lui Dumnezeu. Pretutindeni este o raceala friguroasa. Termometrul spiritual se afla mult sub zero. Daca cineva spune Amin, atunci ei își întind gâtul ca găstele ca sa vada cine era cel în cauza. Asa ceva este o rusine. Duhul lui Dumnezeu lucreaza bucurie, pace, dragoste ... Lacusta a mâncat bucuria. Rodul urmator la pomul acesta este pacea. Pacea cu Dumnezeu. Voi stiti ca sunteti salvati. Astazi se spune: „Învatati marturisirea de credinta apostolica“ sau „Aderati la o biserica.“ Unii spun: „Voi nu sunteti salvati pentru ca nu faceti parte din gruparea noastra.“ Altii spun: „Trebuie sa va rugati zicând ‚Ave Maria‘, etc. Prin asa ceva este luata bucuria. Acesta nu este pomul lui Dumnezeu. Este doar o încrucisare. Voi cunoasteti povestea cu catârul. Acesta este o încrucisare. Cât de deosebit este dimpotriva un cal de rasa curata. Eu apreciez crestinii de rasa curata care au primit Duhul Sfânt asa cum s-a pogorât de Rusalii. Ei stiu ce au primit. Ei își cunosc arborele genealogic. Petru si toti ceilalti primisera Duhul Sfânt. Un crestin autentic stie de unde provine el. Astazi se spune: „Eu sunt lutheran“ sau „Eu sunt ...“ Dar întrebarea este: „Sunteti nascuti din nou? Nascuti din nou prin Duhul lui Dumnezeu!“ Atunci nu sunteti o încrucisare, ci nascuti cu adevarat, nu pe baza unei doctrine sau comunitati, ci prin Duhul lui Dumnezeu. Dumnezeu traieste în voi. Aceasta lacusta a furat pacea interioara. Ea a distrus toate roadele. Într-

un alt stadiu ea a continuat lucrarea sa distrugatoare. Frunzele au fost mâncate. Ce a lasat o lacusta, a mâncat cealalta. Ce reprezinta însa frunzele pomului? Comunitatea dumnezeiasca. Astazi se spune: „El nu face parte dintre noi. Noi nu vrem sa avem de-a face cu el, pentru ca el nu face parte din gruparea noastra.“ Daca se spune ca azi are loc un serviciu de vindecare, ei spun imediat: „Comunitatea noastra nu crede în asa ceva.“ Aceasta lacusta a mâncat aceasta comunitate divina cu Dumnezeu, frunzele pomului. Pasarile pot gasi refugiul sub umbra lor. Noi ne întoarcem la Psalmul 1. „El este sadit ca un pom lângă râuri de ape.“ Aceasta este o Biserica în care se gasesc oameni sub umbra Duhului si care afla învierea prin legatura divina. Dar daca sunteti asa de nervosi si întrebati: „Ce se va întâmpla?“ Voi va temeti de apropierea mortii si nu stiti daca sunteti salvati si va tot întrebati care din toate aceste comunitati are dreptate? O, veniti doar odata sub acest pom care are frunze si roade. Fie ca vântul ceresc sa pogoare si sa puna în miscare frunzele pomului într-un mod puternic. În racoarea aceasta veti fi racoriti. Daca cineva spune: „Eu ma duc acolo sa le dau lectii acestor fanatici“, un astfel de om ar trebui sa şadă odata sub acest pom. Atunci se va racori si el putin. Un pom ale carui frunze au fost mâncate, nu mai daruieste nici umbra si nici racoare. Este ca si cum ai sedea la soare. Acum, voi stiti despre ce este vorba. Biblia ne învata ca Biserica aleasa dinainte, fiii si fiicele lui Dumnezeu alesi dinainte, sunt adunati în locurile ceresti. Noi avem învierea racoroasa, ne simtim bine si suntem acasa aici. Amin! Aici nu se uita unul la altul cum este îmbracat. Nimeni nu se uita la felul cum poarta surorile parul lor. Nimeni nu spune: „O, el poarta anul acesta acelasi costum ca în anul trecut.“ Aici nu depinde de asa ceva. Oamenii care privesc la astfel de lucruri nu se simt aici ca acasa. Acum câteva zile am fost chemat la o femeie bolnava care facea parte dintr-o comunitate bine vazuta. Ea se afla pe patul mortii, bolnava de cancer. Eu am întreat-o: „Esti credincioasa?“ Ea a răspuns: „Domnule, eu nu stiu ce sa zic. Eu am frecventat o comunitate.“ Apoi a început sa plânga. Eu am întreat: „Ce este cu tine?“ Ea a raspuns: „Ei au privit întotdeauna spre mine de sus în jos pentru ca nu ma puteam îmbraca bine.“ Vedeti voi, acolo voi nu va simtiti bine. Biblia ne învata ca noi suntem asezati în locuri ceresti. Noi suntem toti egali. Eu va spun ca aceasta face ca si cel vazut sa poata

îmbratisa un cersetor si sa spuna: „Noi suntem frati.“ Aceasta stare face ca o sora îmbracata în matase sa poata îmbratisa pe una îmbracata saracacios si sa-l laude pe Domnul. Aici domina dragoste, bucurie, pace, credinta în Cuvânt, îndelunga rabdare, prietenie, rabdare. Noi suntem asezati în locuri ceresti, în Isus Hristos. La umbra acestui pom avem o înviorare racoroasa. Însa ce a facut lacusta? Ea a mâncat frunzele. Se spune: „Daca nu faci parte la noi, nu vei fi acolo.“ Toata racoarea Duhului s-a pierdut. Ei au introdus doctrine. Noi am putea discuta mult timp asupra acestui gând. Ce a facut lacusta urmatoare? Ea a mâncat coaja pomului sub care circula seva vietii. Coaja protejeaza pomul. Ce înseamna „religie“? Protectie. Noi suntem înveliti. Însa aceasta lacusta s-a introdus în Biserica. Aceasta devenise formala, iar comunitatea cu Dumnezeu se pierduse. În locul credintei adevarate au fost introduse dogme. Se formase o religie, au fost stabilite dogme si oamenii au fost uniti sub acest sistem. Pomul lui Dumnezeu a fost pagubit. Seva vietii nu a reusit sa urce mai sus de coaja. Vedeti ce vreau sa spun? Acesti gândaci au plecat de la Roma pentru a distruge Biserica originala de la Rusalii. Eu nu ma refer la organizatiile penticostale. Toate formele organizate sunt moarte. Asta pot sa va dovedesc cu Scriptura. Dar eu ma refer la experienta de rusale. Pentru cine este aceasta? Pentru toti. Pentru catolici si protestanti; pentru oricine doreste ca s-o afle. Voi nu puteti sa aderati la Biserica. Eu apartin de exemplu deja de 53 de ani familiei Branham fara sa fi aderat, pentru ca sunt nascut în aceasta familie. Tot asa se întâmpla cu un crestin adevarat. Nu sa aderam la vreo organizatie. Noi suntem nascuti din nou ca si crestini si înnoiti prin Duhul Sfânt. Aceasta lacusta a patruns în coaja pomului si a distrus învelisul care consta în credinta si învatatura. Acesta este motivul pentru care a fost pecetluita credinta noastra cu sânge, pentru ca viata se afla în sânge. Cuvântul însa ramâne pastrat. Viata este în sânge, iar sângele produce din nou viata. Eu sper ca voi vedeti aceasta. Nu învelit în frunze de smochin asa cum au încercat Adam si Eva, sau asa cum o facuse Cain care a adus roadele câmpului ca jertfa. Dumnezeu nu primise toate acestea. Faptele noastre proprii nu au nici o valabilitate înaintea Lui. Ceea ce a respins Dumnezeu de la început, va respinge El si în vesnicie. Gânduri si dogme omenesti nu valoreaza nimic înaintea Lui, ci numai Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul devine lucrator prin

sângele lui Isus care s-a jertfit. Voi sigur ati auzit ca în tara noastra exista 19 feluri de cuie despre care se spune ca ar fi cuiele originale cu care a fost rastignit Hristos. Chiar daca acestea ar fi cuiele respective, eu totusi nu as vrea sa am ceva comun cu aceasta problema. Dumnezeu nu ne-a lasat relicve ca dovezi. EL l-a trimis pe Duhul Sfânt, ceva viu ce nu poate fi distrus. La ce mi-ar folosi un cui ruginit? La ce mi-ar folosi crucea pe care a fost rastignit El? Nu mi-ar putea ajuta cu nimic. Nu posesia unui cui sau a unei cruci, ci de a-L cunoaste pe El, este viata. Oamenii viziteaza Ierusalimul si pelerinaza în diferite locuri, dar asta îi ajuta la fel de putin ca si cuiele sau crucile. Eu am fost la Roma. Acolo sunt pastrate oseminte preotesti si ei au facut tot felul de lucruri din aceasta. Oamenii vin acolo si asteapta o binecuvântare de la craniile mortilor care sunt deja albite. În capela Sf. Petru se afla o statuie de-a lui Petru. Piciorul statuii trebuie înnoit din timp în timp din cauza sarutarilor. O, câta necunostinta; nimic decât idolatrie inventata de oameni. Dumnezeu a trimis Duhul Sfânt. Viata lui Dumnezeu sa fie în voi. Nu o statuie înaintea voastra. Voi sunteti acei în care doreste sa locuiasca Dumnezeu. Nu o statuie, ci voi. Acestea sunt numite „statuile sfinte“. Asa ceva nici nu exista. Voi sunteti locul sfânt al lui Dumnezeu.

Biblia spune: „Un trup Mi-ai pregatit Tu.“ Aceasta lacusta a mâncat si a distrus coaja. Astfel a luat fiinta o biserica lumeasca în loc de una duhovniceasca. Adevarul a fost îndepartat, iar falsul a fost introdus. Acum vedeti frunzele, rodul si coaja au fost mâncate. Învatatura care a fost data ca învelis, a fost îndepartata. De unde veneau învataturile nebiblice? Cine a citit istoria bisericii, stie ca acestea au plecat de la Roma. Acolo își au originea. Au fost introduse dogme dupa ce murisera Ioan, Policarp, Ireneu si Sf. Martin. Apostolul Ioan a fost deportat pe insula Patmos din pricina Cuvântului lui Dumnezeu. El a scris acolo ultima parte a Bibliei. Dumnezeu s-a îngrijit pentru ca Cuvântul Lui sa fie scris. Este Cuvântul lui Dumnezeu. Noi nu putem adauga si nu putem scoate nimic din acest Cuvânt. Nimeni nu o poate modifica. Acesti barbati au stat acolo si au tinut sus Cuvântul lui Dumnezeu, dar la Roma au fost rânduite dogme înlocuitoare. Lasati-ne sa observam câteva învataturi falsificate. Mai întâi botezul. Dupa ce a fost data porunca misionara, apostolul Petru predicase în ziua de Rusalii Cuvântul lui Dumnezeu prin inspiratia Duhului Sfânt. „Pocaiti-va si

fiecare din voi sa fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea pacatelor.“ Ce s-a facut la Roma? Ei au introdus formula de botez „În Numele Tatalui, al Fiului si al Duhului Sfânt“ au facut o dogma din aceasta în loc sa accepte învatatura Bibliei. Vedeti acum ce a mâncat aceasta lacusta? Au început sa stropeasca în loc sa scufunde în apa. Tata, Fiu si Duh Sfânt nu sunt nume. Isus a spus: „Botezati-i pe NUMELE Tatalui, al Fiului si Duhului Sfânt.“ Apostolul Petru stia ca acest Nume este Domnul Isus Hristos. Astfel toti credinciosii din Biblie de la Rusalii încoace au fost botezati în Numele Domnului Isus Hristos. Eu doresc ca cineva sa-mi dovedeasca cu Scriptura sau cu istoria bisericii, unde s-a botezat vreodata altfel decât în Numele Domnului Isus Hristos, pâna la începuturile bisericii romano-catolice. Gânditi-va la aceasta! Aceasta banda înregistrata va fi auzita în toata lumea. Eu am avut adunari unde au fost de fata sute de predicatori si episcopi. Eu am cerut apoi de la ei urmatoarele: „Aveti curaj, veniti acum cu Scriptura sau taceti pentru totdeauna.“ Toti au tacut. Dar în spate ei vorbesc mai departe. Nu au curajul si bunul simt de a te înfrunta în fata, dar ei se tem pentru ca stiu ca totul este pe dos în dogma lor. Adevarul a fost dat la o parte si a fost înlocuit cu falsul. Voi ziceti: „Nu este important cum esti botezat.“ În Efes, Pavel a întâlnit niste ucenici care au fost botezati cu botezul lui Ioan. Apolo le predicase deja Cuvântul lui Dumnezeu dupa cunostinta pe care o avea. Dar acum venise Pavel la ei si îi întreba: „Ati primit voi pe Duhul Sfânt dupa ce ati crezut?“ Ei erau credinciosi, dar nu aceasta este întrebarea. Este scris: „Ati primit voi pe Duhul Sfânt dupa ce ati crezut?“ Ei au raspuns: „Nu, noi nu stim daca Duhul Sfânt este în mijlocul nostru.“ Apoi i-a întrebat: „Cum ati fost botezati?“

Ei au raspuns: „Cu botezul lui Ioan.“

Observati! Pavel insistase ca ei sa fie botezati înca o data. El i-a botezat în Numele Domnului Isus, a pus mâinile peste ei, iar Duhul sfânt a venit peste ei. Pavel zicea: „Chiar daca ar veni un înger din cer, sa fie anatema.“ Un înger cu atât mai puțin un predicator. Voi vedeti acum ce au mâncat lacustele. Botezul în Numele Domnului Isus Hristos. În continuare lacusta a îndepartat botezul Duhului Sfânt pentru ca atât timp cât posedati voi Duhul Sfânt, El va permite ca lumina Cuvântului Sau sa straluceasca. Însa ei s-au îndepartat de Cuvânt. Daca ne gândim la toti protestantii si catolicii care sunt confirmati în

dimineata aceasta. Ei cred ca daca primesc eucharistia, atunci primesc si pe Duhul Sfânt (sau iertarea pacatelor). I-ati observat pe catolici când trec pe lângă biserica si își fac cruce? Ei sunt de parere ca Dumnezeu este în biserica si anume în bucatile acelea de pâine care se afla pe altar, unde ajung si soarecii noaptea. Atât pot sa va spun, acela nu este Dumnezeul meu. Ei participa la prima cina si sunt confirmati în biserica. Vedeti ce a facut lacusta? El a luat Duhul; iar la urma a ramas doar pâinea. Priviti în istorie si veti constata ca este adevarat ceea ce spun. Voi toti, fie protestanti sau catolici, înghititi toate acestea. În loc ca protestantii sa primeasca Duhul Sfânt, ei se ataseaza de o biserica. În ziua aceea de Rusalii nu s-a ridicat nimeni pentru a-i invita pe oameni într-o comunitate, ci un sunet puternic a venit din ceruri si i-a umplut pe toti din casa. În loc de nasterea din nou pe care Isus o învățase cu claritate, ei se multumesc cu aderarea la o comunitate. În loc de Cuvânt ei se hranesc cu dogme. Lucrurile duhovnicesti au fost luate si cele firesti le-au luat locul. Asta nu se refera doar la catolici ci si la protestanti. Unde avem astazi o demonstratie adevarata al Duhului Sfânt în bisericile protestante? Unde avem experienta rusaliilor printre protestanti? Daca puteti sa-mi spuneti, atunci ma duc acolo ca sa ma bucur cu ei. Dar voi ati zidit lucruri firesti. Voi stiti ca eu ma pregatesc sa va parasesc. Însa sa nu lasati ca Cuvântul acesta sa dispara din inimile voastre. Nu acceptati lucruri firesti, pentru ca în acestea se afla moartea. Lucrurile firesti pier. Tot ce provine din fire este mort. Este condamnat la moarte. Numai Duhul daruieste viata. Duhul învioreaza. Duhul este cel ce creaza viata. Vedeti voi cum a fost anulat botezul în Numele Domnului Isus Hristos si au fost folosite titlurile „Tata, Fiu si Duh Sfânt“. Voi spuneti: „Aici nu exista nici o deosebire.“ Dar eu vreau sa va dau un exemplu. Daca seful va încredintea un cec care nu este semnat cu numele lui, ci poarta doar denumirea de „seful“, puteti sa faceti ceva cu acest cec? Voi ziceti ca nu este nici o deosebire. De ce a poruncit atunci Pavel celor credinciosi sa se boteze în Numele Domnului Isus Hristos? Lasati-va corectati de Cuvânt. Sa nu spuneti nimic altceva decât ce este scris, pentru ca dupa aceasta suntem judecati. Vedeti, în loc ca ei sa afle nasterea din nou, ei se ataseaza doar de o anumita comunitate. În locul Cuvântului ei accepta dogme. Aratati-mi unde au zis ei în Biblie un „Ave Maria“. Aratati-mi unde au citit ei

în Biblie un „crez apostolic“. Aratati-mi unde se gaseste asa ceva în Scriptura. Unde se gaseste în Biblie ceva despre legaturi comunicative cu sfintii morti? Biblia este împotriva acestor lucruri. Dovediti-mi cu Scriptura unde a fost botezat cineva în „Numele Tatalui, Fiului si Duhului Sfânt“. Voi nu gasiti asa ceva si totusi tineti tare de aceasta. În loc sa traiti în comunitate adevarata cu fratii, a luat fiinta ierarhia, papalitatea. Episcopii va spun ce aveti de facut. Voi penticostali, aveti reprezentanti judeteni care va spun ce trebuie sa faceti. Dar Biserica adevarata Îl are pe Hristos. Vedeti voi unde s-a ajuns? Ei au introdus dogme facute de oameni si au lasat Cuvântul la o parte. Atunci s-a luat de la pomul original si au gasit înlocuitor. Biserica protestanta a iesit din biserica catolica. În Apocalipsa 17 este scris despre curva cea mare si despre fiice. Una este ca si cealalta. Dragostea frateasca a fost distrusa. Atâtea despartiri si deosebiri. Acum fiti atenti ce spune Biblia! Noi trebuie sa lasam pe Duhul Sfânt ca sa ne curete sufletele de toate faptele gresite. Persistati înaintea Lui pâna când ati murit pentru voi si sufletele voastre au fost curatate. Dar în loc de aceasta a fost inventat purgatoriul. Multi bani sunt cheltuiti pentru ca preotul sa-i scoata pe oameni prin rugaciune din foc. Ce prostie! Vedeti ce au facut aceste lacuste? Sute de dolari sunt platiti pentru ca sufletele sa fie scoase din purgatoriu prin rugaciune. Unde gasesti ceva despre purgatoriu în Biblie? Asa ceva nu exista. Însa ei au introdus aceasta învățatura si se roaga pentru voi dupa ce ati murit. Ei se refera la Bonifatius sau la altii. Dar pe mine nu ma intereseaza ce a spus Bonifatius. Eu nu ma orientez dupa spuselor lor pentru ca este împotriva Cuvântului lui Dumnezeu, împotriva învățaturii apostolilor. Dumnezeu i-a folosit pe apostoli pentru a stabili rânduiala în Biserica. Noi suntem ziditi pe fundamentul apostolilor si al proorocilor, nu pe cele spuse de Bonifatius. Este în contradicție cu Cuvântul. Tot ce nu corespunde cu Cuvântul lui Dumnezeu este prostie si minciuna. De aceea eu nu cred nici în marturisirea de credinta protestanta, nici dogmele catolice. Dar cum puteti sa-i dispretuiti din pricina dogmelor, daca voi însiva sunteti umpluti cu acestea. Cum puteti sa-i numiti gresiti, daca voi credeti la fel dogmele omenesti care sunt în contradicție cu Biblia. Voi sunteti într-o organizatie, în fiica curvei. Ce este o curva? O femeie care este necredincioasa barbatului ei. Tot asa este cu biserica crestina care

foloseste în locul Cuvântului Sfânt al lui Dumnezeu, învățături gresite. Eva l-a ascultat pe satan și a pricinuit prin aceasta moartea și fiecare necaz pe pământ. Ea a produs curvie spirituală față de Dumnezeu, pentru că ea nu a crezut Cuvântul. Același lucru îl fac bisericile și azi. Ei provoacă curvie spirituală împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Ei nu vă permit să intrați în comunitățile lor dacă nu concordati cu învățatura lor. Ei vă pun condiții care nu sunt acceptabile. Eu le spun pur și simplu că nu vin la ei, pentru că nu pot să predic decât ceea ce spune Biblia. Bazati-vă pe Cuvânt și rămâneți la acesta, fraților, pentru că ne apropiem de zilele de pe urmă. Asta o știm cu toții. Ceasul a sosit. Acum se spun lucruri diverse. Dar să nu le credeți indiferent cine le spune, dacă nu le spune pe baza autorității Sfințelor Scripturi. Nu demult timp a venit o sora care s-a referit la predica mea despre botezul în Numele Domnului Isus predicată în prezența a 300 de predicatori. Multi dintre cei care au fost la „adunarea pastorelor din Chicago“. Domnul îmi arătase într-o vedenie unde vor avea loc adunările și ce se va întâmpla. Eu le-am trimis acestea. Acolo erau episcopi, doctori, cardinali, etc. Eu am spus atunci: „Dacă cineva dintre predicatori poate să combată Biblia, ceea ce predic eu, atunci s-o faceți.“ Nimeni nu s-a prezentat. De ce? Ei s-au temut de Cuvânt. La aceasta eu am spus: „Dacă nu puteți să-l combateti, atunci încetați să mai vorbiți împotriva Cuvântului. Fiti liniștiți dacă nu puteți să dovediti nimic cu Cuvântul.“ Acest grup a trimis o doamnă la mine care a zis: „Frate Branham, dacă Îngerul Domnului ti-a spus-o, atunci vom crede.“ Eu am zis: „Cum se poate ca un grup așa de mare de predicatori să fie așa de slab? Dacă Îngerul Domnului mi-ar spune ceva și ar fi în contradicție cu acest Cuvânt, atunci el nu ar fi Îngerul Domnului.“ Îngerul Domnului va confirma întotdeauna Cuvântul. Așa s-a întâmplat în toate epocile.“ Astăzi se întâmplă la fel. El stă pe Cuvânt. Oricare predicator care este uns cu Duhul Sfânt, va sta pe același Cuvânt, pentru că întreaga Biblie este inspirația Duhului Sfânt. Cum puteți voi să posedati pe Duhul Sfânt și să tagaduiți ce este scris în Biblie? Duhul marturisește că această veste a Cuvântului corespunde cu adevărul.

Lacustele au mâncat lucrurile adevărate ale lui Dumnezeu și le-au înlocuit cu învățături care sunt în contradicție cu învățatura apostolilor. Învățatura apostolică este stabilită în Biblie prin Duhul

Sfânt. Fiecare Cuvânt este adevărat. Credeti-l și acceptati-l și nu va îndepărtati de la el. Fiecare făgăduință se va împlini. Dumnezeu își descoperă prezența Sa. EL este același Dumnezeu care i-a călăuzit atunci pe copiii lui Israel prin Marea Rosie. EL nu ar fi Dumnezeu dacă nu ar fi același ca atunci de Rusalii. Atunci nu ar fi avut loc învierea. La ce va folosește un Dumnezeu istoric, dacă El nu se manifestă astăzi ca același? La ce bun dacă predicatorii sunt pregătiți în seminare, iar Dumnezeu nu se dovedește ca același. Ce ați făcut? Unde este autoritatea voastră? Voi ziceți: „Biserica ...“ Care dintre ele? Există sute de organizații. Care dintre acestea sunt corecte? Noi nu o putem spune și am fi încurcați dacă ne-am uita la aceasta. Însă Dumnezeu nu va judeca lumea printr-o biserică anumită, ci prin Hristos, iar Hristos este Cuvântul. Așa este scris în Biblie. „La început era Cuvântul și Cuvântul era Dumnezeu, și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi.“ EL va judeca biserică și oamenii prin Cuvânt, prin Cuvântul cel viu, Cel înviat. Dacă vestirea este în contradicție cu Cuvântul, înseamnă că nu este Cuvântul cel viu, pentru că Duhul depune mărturie despre adevăr. El nu poate să spună ceva și în alt loc să spună altceva. Așa ceva se poate întâmpla cu mine, pentru că sunt un om. Și voua vi se poate întâmpla. Voi puteți să creșteți în cunoștință și înțelepciune. Dumnezeu este nemărginit. Prima Lui decizie, indiferent ce spune El, este valabilă pentru veșnicie. Așa rămâne. EL nu poate spune ceva, apoi să-l modifice. EL trebuie să spună totul la fel, pentru că El este Dumnezeu. Dacă Duhul din voi este de la Dumnezeu, atunci el va depune mărturie despre Cuvântul lui Dumnezeu ca adevăr. Orice Cuvânt, pentru că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Așa o spune Biblia. Ce a fost deci mâncat din pomul roditor al lui Dumnezeu? Mai întâi, lacusta s-a atins de frunze. În continuare de roade, apoi a mâncat din coaja. Acum vedem această lacustă în al patrulea stadiu. Ea se apropie de viață, de duhul. Ea patrunde spre miez pentru a suga viața. Aici o putem să o numim denumire. Acesta este numele cel mai potrivit. Ea distruge prin sustragerea sevei vieții. De fiecare dată când a trimis Dumnezeu o înviere în mijlocul poporului Său, ei au făcut o denumire din aceasta și a murit curând. Nimeni nu poate combate aceasta cu istoria bisericească. Se poate dovedi istoric că fiecare organizație a murit spiritual. Lacusta măncașe învelisul și a supt viața în

ultima sa etapa din pomul lui Dumnezeu. Ce fel de viata era aici? Era Duhul Sfânt. Ce se întâmplase? Duhul Sfânt nu putea sa mai ramâna dupa ce dogma a fost introdusa, pentru ca Duhul Sfânt este împotriva dogmei. Astfel s-a scurs viata sfânta din pomul lui Dumnezeu, iar dogme si denominatiuni au fost introduse. Ei nu mai dau nici un pret pe ceea ce scrie în Biblie. Sa nu uitati aceasta! Fiecare denominatiune moare si nu se mai ridica. Prima organizatie religioasa a fost biserica catolica. Ea murise imediat pentru ca începuse cu dogme. În timpul reformatiunii a iesit o parte din biserica catolica, dar si aceasta s-a organizat si a murit. Apoi a venit Wesley. Si miscarea aceasta s-a organizat. Moartea intrase în interior. Apoi a venit miscarea penticostala. Din nou s-a organizat, apoi a murit. Fiecare organizatie a murit. Priviti-le doar! Înainte de miscarea penticostala, a fost miscarea sfintirii. Dar când au venit darurile Duhului - vorbirea în limbi - iar puterea lui Dumnezeu lucrase cu putere, dar ei au atribuit-o lui satan si au murit. Unde sunt ei astazi? Desigur, ei au multi membri. Însa ei sunt un trup fara viata, dupa cum mi s-a aratat nu demult.

Eu am vazut cum s-a aplecat un predicator peste acest trup si îl saruta cu multa dragoste. Mie mi s-a spus: „Timpul lor a trecut. Cu aceasta s-a încheiat.“ Dumnezeu plantase pomul Lui pentru ca sa poarte roade duhovnicesti. Dar ce au facut oamenii? Ei au încercat întotdeauna sa faca o forma fireasca din aceasta, adica sa înlocuiasca Biserica duhovniceasca printr-o forma fireasca atractiva. Luther avea o comunitate spirituala, dar ce se întâmplase? Dupa ce murise, totul devenise o forma religioasa. Ce facuse Wesley? El a fost um om mare al lui Dumnezeu. Cine vrea sa spuna ca nu ar fi asa? Ce a facut el? Dupa ce plecase el si fratele lui, Charles, ei s-au organizat si moartea a aparut curând. Acelasi lucru s-a întâmplat în fiecare epoca. Ei au creat ceva artificial; fapte smerite si bune, adunari mari, oameni învatati, oameni cu vaza ai orasului urmau sa faca parte din comunitate. Si penticostalii au patit la fel. Voi ati facut gardul tot mai mic. Voi v-ati îndepartat de la Duhul Sfânt. Voi voiati cladiri frumoase si multe altele. Voi aveti acum predicatori cu rang si onoare. Voi mamelor, ati trimis pe fiii vostri la seminare. Ce au învatat ei acolo? Teologie omeneasca! În ce stare va aflati voi astazi? Ce puteti arata din credinta voastra? O forma de evlavie. Biblia vorbeste despre aceasta, ca în zilele de pe urma

ei vor pastra o forma de evlavie, dar voi tagaduiti puterea. Lacusta a supt totul prin aceste organizatii religioase. Pavel scrie în 2 Tim. 3: „Sa stii ca în zilele din urma vor fi vremuri grele. Caci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, laudarosi, trufasi, hulitori, neascultatori de parinti, nemultumitori, fara evlavie, fara dragoste fireasca, neînduplecati, clevetitori, neînfrânati, neîmblânziti, neiubitori de bine, vânzatori, obraznici, îngîmfati; iubitori mai mult de placeri decât iubitori de Dumnezeu; având doar o forma de evlavie dar tagaduindu-I puterea.“ Voi ziceti: „În ultimul an, biserica noastra a reusit în multe lucruri.“ Catolicii v-au depasit deja cu mult. În Rusia s-a ajuns atât de departe, încât comunismul s-a extins. Dar sa nu va temeti niciodata de comunism, desi aceasta este o miscare fara Dumnezeu. Deseori auzim cum predicatorii condamna comunismul. Nici eu nu sunt pentru aceste partide, dar m-am saturat sa tot aud ca lumea întreaga va fi înghitita de comunism, pentru ca acesta este în contradictie cu Cuvântul lui Dumnezeu. Nici un text biblic nu marturiseste asa ceva. Biblia însa spune ca Roma, biserica catolica va domina lumea. Voi trebuie sa cititi doar în proorocul Daniel. Capul de aur era împaratul Nebucadnetar. Apoi a venit împaratia mezilor si persilor. Apoi împaratia greaca si pe urma împaratia romana.

Aceste zece degete s-au extins peste întreg pamântul. Exista o cortina de fier, o cortina de bambus si o cortina de purpura. Fratilor, sa nu va temeti de primele doua, dar fiti atenti la cortina de purpura. Si în tara aceasta ei sunt pe tron. Asteptati doar pâna când prind radacina în cabinet, si fiti apoi atenti ce se întâmpla. Priviti doar ce s-a întâmplat în celelalte natiuni. Biblia vorbeste în Apoc. 13 despre o fiara care se va ridica si care seamana cu un miel, ceea ce înseamna libertate religioasa. Cele doua coarne simbolizeaza puterea spirituala si lumeasca. Numarul 13 se potriveste tarii noastre, adica SUA. Totul a început cu 13; 13 colonii, 13 linii în steagul tarii si tara aceasta este descrisa în Biblie. Apoi mielul acesta a vorbit ca o fiara si a exercitat o putere mare. Biblia spune ca s-a facut un tablou acestei fiare. Aceasta înseamna unirea bisericilor, lucrare cu care ei sunt acum foarte ocupati, mai ales aici în New York. Toti intra în aceasta unire; metodistii, baptistii, penticostalii. Aceasta este valabila pentru voi toti care sunteti pentru ecumenie. Voi va vindeti dreptul vostru de întâi nascuti ca sa va atasati acestui

Babilon. Ce se întâmpla cu voi? Voi ati vândut dreptul vostru de întâi nascut ca si Esau pentru o mâncare de linte. Mai mult nu primiti pentru aceasta. Tabloul fiarei se formeaza. Sa nu va temeti de comunism, ci de catolicism. Totul va fi facut asa de frumos si se pare ca un miel, dar lupul sta în spate. Fiti atenti! Aceasta este în contradictie cu Cuvântul. Ceea ce spune Cuvântul, trebuie sa se întâmple. Comunismul trebuie doar sa împlineasca ceva în planul lui Dumnezeu. EL l-a îngaduit pentru ca Cuvântul Lui sa fie împlinit. Vedeti, atunci au proorocit 400 de prooroci înaintea lui Ahab si Iosafat care era un om drept. El a zis: „Înainte de a ne duce în Ramot în Galad, ar trebui sa întrebam pe Domnul.“ Ahab a zis: „Desigur, noi avem aici 400 de prooroci, toti barbati buni.“ Ei au fost chemati si au proorocit: „Du-te pentru ca Domnul este cu tine!“ Aceasta I s-a parut cam ciudat lui Iosafat. El a zis: „Mai este cineva aici pe care l-am putea întreba?“ Ahab a raspuns: „Mai este unul, dar nu îl agreez pentru ca nu îmi prooroceste niciodata ceva de bine.“ Cum putea Mica sa prooroceasca ceva împotriva Cuvântului lui Dumnezeu? Ei l-au chemat. Mai întâi el a zis: „Du-te, vei ispravi!“ Dar pe urma el a zis: „Eu am vazut Israelul raspândit ca o turma fara pastor.“ Apoi s-a ridicat episcopul Zedechia si l-a lovit în fata si a întrebat: „Când a iesit Duhul Sfânt de la mine?“ Eu pot sa îmi închipui ca Mica ar fi dat un raspuns clar: „El nu a fost niciodata în tine!“ El a zis: „Tu o vei afla în ziua aceea ...“ Ahab a poruncit: „Duceti-l la închisoare! Tineti-l în viata cu apa si cu pâine, iar când ma întorc am sa ma ocup de el.“ Dar Mica a mai raspuns: „Daca tu te întorci, înseamna ca Dumnezeu nu a vorbit prin mine.“ El era în concordanta cu Cuvântul. Daca o proorocie nu corespunde cu Cuvântul, atunci este falsa. De aceea eu va spun azi: „Nu conteaza cât de frumos arata ceva, câti predicatori spun una sau alta.“ De exemplu, „Comunismul va domina lumea.“ Sa nu va osteniti sa combateti comunismul. Lupta trebuie purtata cu Roma. Aceasta este: „Asa vorbeste Domnul!“ Roma va domina lumea, nu comunismul. El este numai o marioneta. Trebuia sa se întâmple astfel. Domnul i-a zis lui Mica: „Cei 400 de prooroci trebuiau sa-i prooroceasca lui Ahab, pentru ca el sa mearga la lupta si cuvintele lui Ilie sa se împlineasca.“ Dumnezeu a permis existenta comunismului, pentru ca toti sa se uneasca în consiliul mondial al bisericilor si pentru a forma în comun

tabloul fiarei, pentru ca asa este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeti ce fel de forma a luat aceasta! Dar sa nu fiti îngrijorati. Este adevarat. Eu sper ca predica mea lunga sa nu va oboseasca, dar eu nu stiu când pot sa vorbesc din nou aici. Poate niciodata. Poate ca noi nu ne mai vedem niciodata asa adunati. Eu doresc ca voi sa recunoasteti adevarul. Fiti atenti, Cuvântul este adevarul. Nu eu, ci acest Cuvânt. De acesta depinde totul. Daca cuvintele mele sunt în contradictie cu Cuvântul, atunci sa nu ma credeti pe mine, ci credeti Scriptura. Daca cineva crede ca ceea ce predic nu corespunde cu Scriptura, este de datoria lui sa vina la mine. Veniti si vom cerceta Cuvântul împreuna. Noi vedem de ce se uneste comunismul în faptele lui. Dumnezeu a zis ca El va strânge pe Gog si Magog pentru lupta. Toate aceste puteri se vor strânge. Acesta-i adevarul. Asa ceva se va întâmpla pentru ca Biblia vorbeste despre aceasta.

Sa ne întoarcem la tema noastra. Dumnezeu a plantat acest pom care urma sa poarte roade duhovnicesti. Oamenii au încercat întotdeauna sa faca din lucrarea Lui o forma artificiala de evlavie. Ei voiesc cladiri mari care costa milioane si totusi ei predica oamenilor ca Isus va veni în curând, desi ei arunca 6-8 milioane pentru o cladire. Pe câmpul misiunii sunt misionari care vestesc Evanghelia si sunt asa de saraci, încât nu au încaltaminte sau mâncare suficienta. Ce se întâmpla cu acesti oameni? Ei însisi nu cred ca Isus va veni din nou. Viata si sufletele voastre vorbesc mai tare decât cuvintele voastre. În adunarile mele au venit misionari saraci în haine vechi si fara încaltaminte. Ei traiesc în conditii grele si sunt înconjurati de surse pentru boli de orice fel. Ei au stat acolo si au întreat: „Esti tu fratele Branham?“ Eu am afirmat. Apoi ei au zis: „Fii binecuvântat. Noi ne rugam întotdeauna pentru tine.“ Eu ma gândeam, o Dumnezeule, acestia sunt oamenii potriviti care se roaga pentru mine. Ei au spus: „Noi am citit predicile tale, frate Branham. Tu vestesti adevarul. Noi stam în spatele tau.“ O fratilor, desi saraci ei au o pozitie corecta. Aici se spune: „Sa stii ca el nu face parte din organizatia noastra. Cine este el de fapt? El nu merge cu noi. El este independent. El are acolo lucrarea sa proprie si nu se uneste cu noi. Noi trebuie sa ne informam despre el.“ Fiind înca un baiat mic, m-am dus la plantatia de fructe pentru a cauta câteva mere si am constatat ca erau niste pari lungi sub cel mai frumos pom, cu care

puteai lua mere din pom. Voi stiti ca se pune sperietoare la pomii cei mai buni. Satana face la fel. El vrea sa va sperie. Sa nu-l bagati în seama! Treceti pe lângă așa ceva! Într-o zi am observat o cârtita. Eu semanam fasole. Ea se puse sa manânce rândul de fasole pe care îl semanasem. Eu mă gândeam ca am s-o sperii ide moarte. Am luat un sac de hârtie și am desenat un chip groaznic și mă gândeam ca astfel o voi izgoni. Eu am mai pus fasole într-un sac și l-am atârnat de un bat. Vântul sufla încolo și încoace. Cârtita a iesit din vizuina și a început sa manânce din fasole. Apoi s-a uitat din nou înspre sac și a mâncat în continuare. Ea nu s-a deranjat. Ea nu s-a lasat oprita, pentru ca acolo era ceva bun pentru ea.

Daca se spune: „O, acolo sunt doar niste fanatici religiosi“ atunci sa nu va lasati speriați, ci mergeti cu încredere acolo și vedeti daca Duhul Sfânt sta în spatele lucrării. Exista o biserica fireasca și una spirituala. Lacusta a mâncat coaja, fructele și frunzele. Toate darurile Duhului se pierdusera. Nu a mai ramas nici vindecare divina, nici vorbire în limbi sau proorocie. Ei nu cred în prooroci. Ei nu cred aceste lucruri pentru ca sunt în necunostinta.

În biserica fireasca totul este firesc și aranjat artificial. Dar în biserica spirituala totul arata altfel. Voi stiti ca Biblia vorbeste despre femeia sloboda și cea straina. Este scris: „Izgoneste pe roaba și pe fiul ei; caci fiul roabei nu va mosteni împreuna cu fiul femeii slobode.“ (Gal. 4, 21-30). Biserica fireasca nu va mosteni nimic. Este doar o legare de neghina în snopi pentru foc. Ei nu vor mosteni împreuna cu cea sloboda, pentru ca copiii organizatiei se afla în robie. Copiii celei slobode vor lua parte la rapire, însa copiii robiei vor ramâne afara și vor apare la judecata. Si la Esau și Iacov vedem deosebirea, desi ei erau gemeni. Esau era într-o pozitie fireasca, altfel el nu era un om rau. El nu fura, nu se îmbata. El era religios și de parere ca așa ceva este suficient. Însa Iacov se straduia sa ajunga la dreptul de întâi nascut, chiar daca el ar fi trebuit sa vina la altar cu lacrimi și strigate. Pentru el conta doar sa primeasca binecuvântarea cu orice pret.

Mie mi s-a spus: „Frate Branham, la voi oamenii vin în fata. Ei plâng și striga. Noi nu vrem așa!“ Din cauza aceasta voi nici nu primiti.

Eu mă gândesc la fratele acela negru care era tot timpul vesel. Seful lui l-a întrebat: „Ce te face așa de vesel, baiatule?“ El a raspuns:

„Eu am religia inimii.“ Seful a raspuns: „Asa ceva nu exista.“ La aceasta el a raspuns: „Sefule, tu ai facut o greseala. Tu ar fi trebuit sa spui, cât îți este tie de cunoscut, nu exista asa ceva.“ Apoi a venit ziua când si seful a vrut sa faca aceasta experienta. Credinciosul l-a întrebat: „Când doresti sa traiesti aceasta?“ El a zis: „Acum.“ Atunci ei s-au deplasat înspre o capita de fân, pentru ca seful nu voia ca sotia lui sa-l auda.

Credinciosul i-a spus: „În inima ta înca nu exista dorinta sa traiesti aceasta experienta.“ Astfel ei s-au dus mai departe într-un grajd murdar. Însa acolo seful a refuzat sa îngenunchieze. Credinciosul a zis: „În tine nu exista înca dorinta serioasa sa faci ceva pentru aceasta.“

Voi stiti ca Naaman a vrut de fapt sa fie curatat de lepra lui, dar nu a fost dispus sa se scufunde în Iordanul cel murdar. Elisei i-a zis: „Du-te acolo si scufunda-te de sapte ori în Iordan!“ Dar Naaman s-a gândit: „Nu sunt apele din Damasc mai curate? De ce sa ma scufund în Iordan?“ El credea ca lui, capitanului, nu i se cuvine o astfel de înjosire. Dar lui nu i-a ramas nici o scapare daca voia sa fie eliberat de boala lui, decât sa fie ascultator Cuvântului. Eu pot sa-l vad intrând în apa. El se gândea si la pozitia sa sociala. Pot sa-l vad mergând cu grija cu nasul în sus. Exista oameni care vin cu o astfel de pozitie la Hristos Domnul, însa cu dorinta de a primi vindecare. Ei vor sa mosteneasca cerul, dar se gândesc: „Ce o sa spuna ceilalti despre aceasta?“ Asa ceva este fatarnicie. În felul acesta nu o sa primiti nimic. Voi nu doriti suficient si cu seriozitate. Înca nu exista o dorinta interioara în voi. Atunci când sunteti pregatiti de a primi, o veti primi. Dumnezeu va va darui ceea ce doriti. Denominatiunile au razuit totul ca lacustele. Una a pregatit drumul pentru cealalta organizatie. O, ei au stiut s-o faca. Rodul a fost luat de la pom. Duhul, comunitatea între frati, frunzele si seva datatoare de putere au disparut.

Racoarea si înviorarea pentru popor a pierit. Coaja a fost mâncata. Învatatura, Cuvântul în care consta viata, a fost luat. Totul a fost îngropat, iar seva nu a mai putut sa mai patrunda, a fost taiata de denominatiuni si organizatii. Viata s-a retras înapoi la radacina. Lacustele au atacat frunzele, fructele si coaja pâna ce s-au apropiat de viata. În felul acesta vedem noi lucrarea distrugatorului. Mai întâi el a început sa distruga rodul minunat al acestui pom al lui Dumnezeu. Eu

doresc ca voi sa întelegeti. Acesta este mesajul de paste pentru voi.

Dusmanul a distrus mai întâi pomul cu roade al lui Dumnezeu, Hristos. El era Pomul în gradina Eden. Pomul roadelor pe care Dumnezeu l-a plantat pe pamânt, era Hristos. Dusmanul a facut tot ce a putut pentru a-L distruge, pentru ca El purta rodul lui Dumnezeu. Atunci existau organizatii diferite pe care dusmanul le avea în mâinile sale. El s-a atins de pomul care purta rodul adevarat. Isus a spus: „Daca Eu nu fac lucrarile Tatalui Meu, daca Eu nu port rodul Tatalui Meu, atunci sa nu Ma credeti.“

EL a purtat rodul lui Dumnezeu. Ce fel de rod era acesta? Asta vrem sa aflam acum. Fiti atenti, mai ales voi pentru care trebuie sa ne rugam. Ce a fost primul semn prin care ei L-au recunoscut ca Mesia? Andrei l-a adus pe Petru la El. EL l-a privit si a zis: „Tu esti Simon, fiul lui Iona ...“ Pe baza Scripturii, Petru stia ca este Mesia. Stiti voi ca multi s-au ridicat mai înainte si au pretins ca sunt Mesia? Însa nimeni nu putea sa faca ce a facut Isus. Moise proorocise ca Mesia va fi un Prooroc. Petru venise ca un necunoscut deplin la Isus. Dar Hristos i-a zis:

„Numele tau este Simon. Tu esti fiul lui Iona.“ Petru a stiut imediat cine este Cel care vorbeste cu el. Dupa ce Filip l-a adus pe Natanael care era un om religios, a vorbit Isus cu el: „Iata un israelit adevarat în care nu este nici un fals.“ El a întreat: „Rabbi, de unde ma cunosti?“ El a raspuns: „Înainte de a te chema Filip, când erai sub smochin, Eu te-am vazut.“ Atunci el a strigat: „Rabi, Tu esti Fiul lui Dumnezeu. TU esti Împaratul lui Israel.“ Rodul a fost aratat. „Daca Eu nu fac lucrarile Tatalui Meu ...“ EL a cunoscut gândurile inimii lor. O femeie din multime a atins haina Lui. Isus a privit în jur si a întreat: „Cine M-a atins?“ Nimeni nu a raspuns. Dar El a gasit femeia care avea o scurgere de sânge si i-a zis: „Credinta ta te-a ajutat.“

Atunci El nu s-a dus la neamuri, însa la samariteni s-a dus. Chiar si ucenicilor Lui le-a dat porunca sa nu se duca la neamuri. Însa acum este vremea noastra. EL a venit la noi în chipul Duhului Sfânt dupa cum fagaduise. Atunci când a vorbit cu samariteanca la fântâna lui Iacov, El i-a zis: „Da-mi sa beau!“ Ea a raspuns: „Noi samaritenii, nu avem nici o legatura cu iudeii. Cum poti sa ma rogi ca sa-ti dau sa bei?“ EL i-a dat de îteles ca pentru el nu exista aceasta deosebire, pentru ca toti venim

de la acelasi pom. Noi toti suntem fii si fiice ale lui Dumnezeu, indiferent de culoare si rasa. Isus i-a dat un raspuns clar: „Daca tu ai cunoaste darul lui Dumnezeu, cine este El, care ti-a cerut apa de baut, atunci tu L-ai ruga ca El sa-ti daruiasca apa vie.“ Femeia a zis: „Esti Tu mai mare decât Tatal nostru Iacov, care ne-a dat aceasta fântâna? Parintii nostri s-au rugat pe munte si voi sustineti ca Ierusalimul ar fi locul de închinare.“ Isus a raspuns: „Du-te si cheama pe barbatul tau!“ Cu aceasta El atinsese problema ei. Ea a zis: „Eu nu am barbat.“ EL a raspuns: „Tu ai raspuns bine pentru ca ai avut cinci barbati, iar pe cel care îl ai acum, nu este barbatul tău.“

De la ultimul prooroc trecusera 400 de ani, iar femeia a exclamat: „Doamne, eu recunosc acum ca esti Prooroc.“ (Cum de ai stiut ca am avut cinci barbati?) Ea i-a zis: „Eu stiu ca va veni Mesia, care se numeste Hristosul; când va veni ne va spune toate lucrurile.“ Isus i-a raspuns: „EU sunt, Cel care vorbeste cu tine!“ Acesta este rodul pe care El îl purta în sine. Femeia a lasat vasul organizatiei si a fugit în oras. Ea gasise izvorul acolo la fântâna pe care o sapase Iacov. Ea a fugit în oras si a strigat: „Veniti si vedeti un barbat care mi-a zis ce am facut. Nu este acesta Hristosul, Mesia?“ Nu este acesta rodul? Nu este aceasta dovada, ca El este Mesia?

Evreii nu au putut sa înțeleaga. Ei au explicat astfel: „EL este un vrajitor sau Belzebug.“ Isus a zis atunci: „EU va iert, dar când va veni Duhul Sfânt si va face aceleasi lucrari si daca cineva va vorbi un cuvânt împotriva, nu i se va ierta niciodata. Daca Eu nu fac lucrarile Tatalui Meu, sa nu Ma credeti.“ Acest pom a purtat rodul Lui. Ce a spus El? Ce fel de biserica a înfiintat El? Voi catolicii, pretineti ca Isus a înfiintat biserica. Întrebarea este: „Care din biserici?“ EL nu a vorbit niciodata despre vreo denominatiune sau doctrina religioasa. EL era întotdeauna împotriva. Isus a zis: „Voi va asemanati cu niste morminte varuite si sunteti morti în pacatele voastre.“ Isus a purtat rodul lui Dumnezeu. EL a vorbit într-o forma dura, numindu-i pe farisei fatarnici si pui de napârci. EL a zis mai departe: „Tatal vostru este satana si voi faceti faptele lui. Parintii vostri i-au prigonit pe proorocii care au fost trimisi înaintea Mea. Acum varuiti mormintele lor.“

O fratilor, El nu a tinut cont de parerea lor. Aceasta era roada lui Dumnezeu. Ramâneti pe Cuvântul lui Dumnezeu si faceti-l de cunoscut.

Isus a zis: „Nu s-a împlinit tot ce era proorocit în Scriptura despre venirea și lucrarea lui Mesia?“ Dacă Eu nu va fac de cunoscut rodul Cuvântului, înseamnă ca Eu nu sunt Mesia, însă dacă Eu port rodul Cuvântului, aceasta dovedeste ca Eu sunt Mesia. El a zis: „Cine din voi Ma poate dovedi de vreun pacat?“ Care din organizatiile voastre poate sa faca astfel de lucrari? Isus, Mesia, trebuia sa fie un Prooroc. Nimeni din ei nu putea sa faca ce facea El. Asta ar fi trebuit sa-i aduca la tacere. EL a purtat în sine rodul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt era în El. El purta rodul lui Dumnezeu.

EL era Proorocul desavârsit al lui Dumnezeu, pomul desavârsit, exemplul desavârsit, Mirele ... Amin! Dacă El este Mirele, Pomul din grădina Eden, înseamnă ca El nu poate sa poarte nici un rod fara acest pom al Miresei. El trebuie sa aibe o Mireasa. Ea trebuie sa fie nascuta din acelasi material al Cuvântului. Acelasi Cuvânt trebuie sa primeasca chip de Mireasa ca și în Mirele ei. „Lucrarile pe care le-am facut Eu, le veti face și voi.“ EL este Mirele. Mie mi s-a aratat chiar acum ca cineva din sala se gândeste ca aceasta nu ar fi conform Scripturii. O da, este biblic, pentru ca Isus a spus: „Eu sunt vita, voi sunteti mladitele.“ Mladitele poarta rodul, aici se afla dovada. Asa cum rezulta din unirea între barbat și sotie rod, tot asa este și cu Mirele ceresc și Mireasa. EL este vita, noi suntem mladitele.

Acum, primul Pom este un pom desavârsit. EL era un Prooroc, El era Dumnezeu proorocilor. EL era Pomul desavârsit al lui Dumnezeu. EL era Cuvântul. Au fost multi prooroci la care a venit Cuvântul, dar El era însusi Cuvântul și Proorocul. EL era Proorocul lui Dumnezeu. EL a predicat Cuvântul deplin al lui Dumnezeu. EL era Cuvântul lui Dumnezeu descoperit. EL era Proorocul desavârsit care predica Cuvântul desavârsit al proorocilor prin care a rezultat rodul desavârsit al Proorocului prin Cuvântul desavârsit. O fratilor, ce Pom minunat! EL era Pomul vietii care a fost ocrotit de heruvimi, pentru ca Adam și Eva sa nu manânce din acesta. Însa acum ei nu ne mai opresc, pentru ca drumul spre El este liber încât putem ajunge la acest Pom. O, oameni, veniti înapoi! EL a predicat Cuvântul întreg. EL nu a lasat nimic. Atunci când satana, teologul cel mare, s-a aruncat spre El spunând: „Este scris ...“ Isus a raspuns: „Dar mai este scris ...“ Satana a zis din nou: „Este scris ...“ Isus a raspuns: „Dar mai este scris ...“

Proorocul desavârsit a predicat Cuvântul profetic desavârsit, însoțit de semnele profetice desavârsite și roadele desavârsite ale Duhului.

L-au atârnat în batjocura de lemn. EL a fost Pomul desavârsit și duhovnicesc al lui Dumnezeu. EL a fost atârnat de lemn de către oameni. Și acum ei încearcă să amestece Cuvântul desavârsit al lui Dumnezeu cu dogme și doctrine. Dar viața și moartea nu se amestecă. Isus nu a participat niciodată la o înmormântare. EL i-a înviat pe cei morți. Moartea și viața nu pot fi împreună. Acestea stau una împotriva alteia. EL nu a ținut niciodată o predică de înmormântare. EL i-a înviat pe morți. Amin!

Este scris: „Blestemat este cel care este atârnat de lemn.“ În vremea aceasta să nu vă atârnați de vreun pom omenesc al organizației, ci dezlegați-vă de așa ceva, pentru că dacă acceptați învățăturile lor, viața se va retrage de la voi. Pomul acesta desavârsit a fost bătut de ei pe lemn, pentru a scăpa de EL, după ce EL purtase toate aceste roade.

În relatarea biblică citim că Maria Magdalena a pasit înaintea multimei și a întrebat: „Ce rău a făcut EL? Nu a predicat EL doar Evanghelia? Nu a vindecat EL pe bolnavi? Nu a înviat pe morți? Nu s-au făcut semne prin EL? De ce Îl condamnați?“ Se relatează că ea a fost lovită peste față, iar poporului i s-a spus: „Vreți să ascultați de o femeie dubioasă, în locul preoților noștri?“ Vedeti voi, astăzi este la fel; oamenii nu ascultă, deși EL a făcut totul ce a adus dovadă că EL este Mesia. De ce nu credeți că EL este cel ce lucrează? Poate fi dovedit EL de vreun păcat sau unde nu corespunde cu Cuvântul? Lasăți-mă să vă dovedesc, că să știți unde vă înșelați. Necredința este păcat. Ei L-au urât pentru că el a dezbinat organizația lor. Ei au vrut să scape de EL, L-au rastignit și înmormântat, apoi au pus o piatră mare înaintea mormântului. Ei au vrut să fie siguri că EL nu mai învie. Priviți însă acest Pom desavârsit. David a vorbit despre EL. EL este sădit lângă râuri de apă. EL aduce rodul Său la timpul potrivit. Frunzele lui nu vestejesc. Orice ar face EL, reușește bine.

Tot ce făcut Isus a reușit. Iosif din Vechiul Testament era un tip înspre EL. Tot ce a început Iosif, a reușit cu bine. Același lucru este cu Isus și cu Cuvântul Lui. „Cuvântul Meu va isprăvi și nu se va întoarce fără rod. EL era Cuvântul. Cuvântul a fost trimis de către Dumnezeu pe

pamânt. Cuvântul va ispravi pentru ceea ce a fost trimis de Dumnezeu. EL le-a spus: „Daca eu nu fac lucrarile lui Dumnezeu, atunci nu sunt Eu. Daca voi nu Ma credeti, atunci credeti doar lucrarile Mele, pentru ca acestea marturisesc despre Mine. Ele vorbesc mai tare decât glasul Meu. Acelasi lucru se potriveste în orice vreme. „Daca Eu fac lucrarile Tatalui Meu, atunci sa Ma credeti.“ Dar ce au facut ei? Ei au taiat acest Pom scump. Viata iesise afara. Ei L-au atârnat de un lemn. Apoi L-au luat de pe cruce si L-au pus într-un mormânt. Ei au spus: „Noi vrem sa tinem denominatiunea noastra asa de strânsa, pentru ca acesti fanatici religiosi sa nu ajunga niciodata înauntru.“ Iosif din Arimateea l-a pus în mormântul Lui si au pus o piatra mare la intrare. Însa aceasta nu L-a tinut în mormânt. „EU voi restitui, zice Domnul.“ La acest text vrem sa ne concentram acum. „EU voi restitui, zice Domnul.“ A-L restitui pe El. În trei zile Eu Îl voi învia. Ei nu au putut sa Îl ascunda în mormântul de stânca. În ziua a treia El a înviat, pentru ca Domnul a zis: „Eu voi restitui.“

Dupa ce a înviat, El a zis: „Mergeti în toata lumea ... si Eu voi fi cu voi. Asa cum Tatal cel viu M-a trimis si este în Mine, asa va trimit Eu si voi fi în voi. EU voi fi cu voi pâna la sfârșitul lumii. Lucrarile pe care le-am facut ca o dovada, le veti face si voi ca dovada.“ Eu iubesc acest text biblic: „Aceste semne îi vor urma pe cei care cred.“ Nu cei ce afirma ca cred, ci cei ce cred cu adevarat. „Ce am facut Eu, veti face si voi ca dovada ca sunteti credinciosi. Aceleasi lucrari pe care le-am facut Eu, pentru ca Tatal cel viu locuieste în Mine. Nu Eu fac lucrarile, ci Tatal Meu. Nu voi sunteti cei ce savârsesc lucrarile, ci Eu sunt Cel ce este în voi.“ „Mergeti în toata lumea ...“ Cu alte cuvinte: „Voi sunteti Mireasa Mea ...“ EU voi fi cu voi. Voi sunteti o parte din Mine. Viata Mea va fi în voi. Asa cum sotii sunt una, veti fi si voi una cu Mine. În ziua aceea veti cunoaste, ca Eu sunt în Tatal si Tatal este în Mine si Eu în voi si voi în Mine. Asta iubesc eu foarte mult. Satana va fi foarte separat. Vedeti voi unitatea lui Dumnezeu? Tot ce era Dumnezeu, se revarsase în Hristos si tot ce era Hristos s-a revarsat în Biserica. În aceasta consta unitatea. Acum vedeti, Mireasa este una si are parte de pomul vietii. Asa cum barbatul si femeia sunt una, asa sunt una Hristos si Mireasa. Acelasi Duh, aceleasi lucrari, aceleasi semne, totul este la fel, pentru ca El a zis: „Lucrarile pe care le-am facut Eu, le veti face si

voi.“ Cât timp? Pâna la sfârșitul lumii!

Lacustele romane au mâncat din Pomul Miresei pâna la radacini. Hristos a fost omorât sub domnia Romei. Cine a pagubit Mireasa? Domnia Romei. În ce fel? Aceasta a asezat în Biserica alte lucruri în locul Cuvântului. Vedeti, comunitatile protestante care nu accepta exclusiv Cuvântul lui Dumnezeu sunt fiice ale bisericii romane. Dumnezeu nu a organizat niciodata Biserica Sa. Biserica romana a fost prima organizatie si toate care se organizeaza sunt fiicele ei si mor împreuna cu aceasta. Biblia spune ca grâul si neghina vor creste împreuna pâna la sfârșit. Atunci neghina va fi legata si arsa, iar grâul va fi strâns în hambar. Neghina este legata acum când organizatiile si denominatiunile se unesc în consiliul mondial al bisericilor pentru a fi arsi prin focul atomic. Dar Biserica se pregateste pentru a fi luata prin rapire. Pentru ca cei ce sunt în robie, nu vor mosteni cu cei ce sunt în libertate. Aleluia. Neghina va fi arsa. Grâul va fi strâns în hambar. Pavel a vazut lucrarea distrugatoare împotriva Bisericii. El a zis: „Eu stiu ca dupa plecarea mea se vor ridica frati cu învataturi gresite si vor intra lupi în Biserica“, pentru ca Duhul anticrestin despre care este scris, a început lucrarea sa deja atunci în copiii necredintei. Necredinta fata de Cuvânt. Atunci au început organizatiile sa se formeze. Prieteni, daca vedeti ce vreau sa spun, atunci ziceti „Amin“!

Lacustele au început sa manânce dupa cum a prezis Ioel: „Ce lasase unul, a mâncat urmatorul.“ Asa este scris. Gândacii romani au mâncat din Pomul Miresei pâna la radacini. Ei au înlaturat Mireasa exact ca si pe Hristos si au format dogme si denominatiuni. Dar în radacini se afla samânta aleasa dinainte, samânta lui Avraam care nu poate muri. Cuvântul fagaduintei se afla în radacini. Domnul a zis. „Va voi rasplati astfel anii, pe care i-au mâncat lacustele Arbeh, Ielec, Hasil si Gazam.“ Eu voi restitui tot ce au mâncat insectele si voi reaseza totul în starea originala. Rugati-va din toata inima ca Dumnezeu sa va descopere despre ce este vorba. Fagaduinta lui Dumnezeu, „Restituirea“ se va împlini cu Mireasa la fel ca si cu Mirele. Este sigur ca ea va fi acolo. Eu vorbesc cu voi acum despre teme de învatatura. Daca voi nu credeti, atunci lasati totul asa si cercetati mai întâi Scriptura. Biserica a fost învatata deja prin slujba lui Ioan Botezatorul care a învatat despre neprihanirea credintei (Mat. 21, 32). Isus a spus în Ioan 17, 17:

„Sfinteste-i prin adevarul Tau: Cuvântul Tau este adevarul.“

A doua lucrare de har este sfintirea. Dupa neprihanire a venit sfintirea, iar dupa sfintire El le-a zis: „Asteptati în Ierusalim pâna când veti fi îmbracati cu putere de sus.“ De Rusalii a avut loc nasterea Bisericii-Mireasa prin Duhul Sfânt. Neprihanire, sfintire, botezul cu Duhul Sfânt. Astfel intra Hristos înauntru pentru a locui în voi si pentru a aduce rod. Amin!

Eu doresc sa compar nasterea spirituala cu una fireasca. La nastere se rupe mai întâi apa. „Pocaiti-va si fiecare din voi sa fie botezat în Numele Domnului Isus Hristos“ - neprihanire. Ce se întâmpla la pasul al doilea? Sânge - sfintire. Ce vine în al treilea rând? Viata. Apa, sânge si duh. „Trei sunt care marturisesc. Duhul, apa si sângele.

Acestia trei lucreaza împreuna“ (Ioan 5, 7-8). Voi nu-L puteti avea pe Tatal fara Fiul. Voi nu-L puteti avea pe Fiul fara Duhul Sfânt. Dar voi puteti fi neprihaniti fara sa fiti sfintiti. Voi puteti fi sfintiti fara sa fi primit Duhul Sfânt. Care este situatia, fratilor?

Isus Hristos i-a sfintit în adevar câtiva timp înainte de pogorârea Duhului Sfânt. Este corect asa? Ei au fost sfintiti prin Isus Hristos. Asa cum a fost asezat primul Pom al Miresei pe care l-au mâncat lacustele între timp, tot asa este readus la viata acum Pomul Miresei ale carui radacini nu pot pieri, pentru ca este sadit lângă râuri de ape. În acelasi fel cum a fost distrus acest Pom, va fi readus din nou la viata.

Martin Luther s-a ridicat si a predicat neprihanirea. John Wesley a vestit sfintirea. Luther a zis: „Cel neprihanit va trai prin credinta.“ Wesley a subliniat sfintirea ca lucrarea urmatoare a harului. Apoi a venit Duhul Sfânt. De la timpul lui Luther încoace se desfasoara aceasta restituire. Pomul nu poate fi distrus din nou, pentru ca Cuvântul lui Dumnezeu: „Eu vreau sa restitui ...“ trebuie sa se îplineasca.

În timpul lui Luther si Wesley, lacustele au suferit paguba. De atunci încoace, pomul este în crestere. Desi au ramas numai radacinile, acesta a crescut din nou, pentru ca Cuvântul ales dinainte spune: „Eu voi restitui, zice Domnul Dumnezeu.“ Chiar daca se organizeaza sau indiferent ce fac, El totusi restituie. Orice batjocura la adresa Cuvântului si lucrării lui Dumnezeu, nu o poate opri pentru ca Dumnezeu a zis: „Eu voi restitui.“ Asa de sigur cum Isus Hristos a înviat în ziua a treia, tot asa si Biserica va fi readusa în plinatatea puterii

în trei epoci de timp.

Lacusta s-a apropiat din nou pentru a mânca, dar viața cu Duhul din radacini și crengi, a ramas neatinsă. După ce a murit barbatul pe care l-a folosit Dumnezeu, ei au format o organizație și lastarii cei tineri au murit. Dar Biserica a trait mai departe până când ajunge la starea în care a fost de Rusalii. Oriunde se organizează, crengile se usuca, dar Biserica merge mai departe. Satana a folosit aceeași tactică până la biserica pentecostala, adică de a organiza după modelul bisericii române. Dar ceea ce Dumnezeu a ales dinainte, trebuie să trăiască în continuare. Dacă ei nu ar fi organizat după Luther, totul ar fi mers mai bine. Atunci a luat ființa doar o altă biserică pe lângă cea catolică. Însă Dumnezeu este decis. EL pronunțase Cuvântul Sau care devenise lege. EL a lasat ca Cuvântul Lui să înainteze în ciuda racelii din denotațiuni. Acest Pom este ținut în viața cu ajutorul Dumnezeului Celui viu.

Se spune: „Domnul întârzie venirea Sa.“ Vântul cel rece al denotațiunilor ucide crengile. Viața aleasă dinainte nu poate fi ucisă. Isus a zis: „Cerul și pământul vor trece, însă cuvintele Mele nu vor trece.“ Pe toți pe care i-a ales dinainte, i-a chemat și i-a făcut neprihaniti, le-a dat strălucire cerească.“ Aleluia. Ei sunt scrise în cartea vieții Mielului și nu pot muri. Iadul întreg poate ataca, însă ei nu vor suferi pagubă. Nici un comunism, nici un catolicism, nimic nu-i poate opri. Eu voi restitui, zice Domnul. Nici pietrele denotaționale și nici mormintele lor nu îi pot reține. „EU voi restitui“, zice Domnul. Va avea loc o sarbătoare de înviere. EL reface aceeași Biserică, cu aceeași putere, cu aceleași semne și roade care au fost la început. „EU voi restitui“, zice Domnul. Tot ce au mâncat organizațiile și denotațiunile, va restitui Domnul. Domnul este Vierul ce bun. EL formează și taie Pomul Sau în mod corect. EL se îngrijeste de acesta. EL veghează asupra Cuvântului Sau pentru a-l împlini. EL restituie. Oriunde se organizează comunitățile, acestea vor fi tăiate. Însă Biserica adevărată merge mai departe.

După Luther ei au format o organizație care urma să fie tot atât de mare cât aceea din care ieșise. El a tăiat însă o creangă și a mers mai departe cu John Wesley. După ce a murit Wesley, acest om mare al lui Dumnezeu, ei au organizat din nou. Apoi a venit mișcarea pentecostală.

Si acestia au murit. EL i-a taiat. EL este pe cale sa restituie din nou.

Rodul nu creste jos la trunchi, ci sus în pom unde îl ajunge soarele. Spre seara, lumina stralucește înspre coroana pomului. Amin! Nu jos între crengi, ci sus unde se afla rodul. Eu Îl cred pe El din toata inima. EL taie toate mladitele neroditoare ale organizatiilor de pe vita, pentru ca viata sa urce pâna la vârful unde creste rodul.

Dumnezeu taie toate mladitele uscate, pentru ca acestea nu se lasa patrunse de prezenta lui Dumnezeu. Ele nu vor avea parte de prima înviere, pentru ca nu aduc rodul vitei. Dumnezeu nu a poruncit niciodata înfiintarea unei organizatii. Daca o biserica se organizeaza, Dumnezeu o taie si linia vietii este întrerupta. Ele poarta rodul organizatiilor, dar atunci când din vita va creste o mladita noua, aceasta poarta rodul original. Dumnezeu va permite ca rodul sa creasca atât de sus pentru ca lacustele si gândacii romani sa nu-l mai poata roade. Noi putem vedea acest pom în diferite epoci ale Bisericii.

Acum ne întoarcem din nou la Cuvânt. Exista o sarbatoare a învierii pentru credinciosii adevarati care se tin tare de Cuvântul care nu-i înseala. Exista o înviere pentru întregul popor al lui Dumnezeu. Exista o zi de pasti pentru samânta lui Dumnezeu care este înviorata de la radacini prin Cuvântul care a fost descoperit. Acum este timpul care a fost stabilit dinaintea întemeierii lumii pentru Biserica. Tineti cont, asa a stabilit Dumnezeu totul de la început. Primul pom desavârsit a fost înviat la viata în a treia zi. Mireasa traieste în mod triplu restituirea ei: neprihanire, sfintire, botez cu Duh Sfânt. Primul pom dupa învierea Sa, aceleasi semne si minuni. Acelasi Isus care a fost înmormântat, a înviat pentru a face aceleasi lucrari. Nu în prima zi, nu în a doua zi, ci în ziua a treia, El se descopera copiilor Sai ca Cel înviat.

O fratilor! Eu sper ca veti cuprinde aceasta. Abia în ziua a treia Domnul Isus s-a facut de cunoscut. Nu în neprihanire, nu în timpul sfintirii, ci în botezul cu Duhul Sfânt abia se poate descoperi viata adevarata a lui Isus Hristos. El este acelasi ieri, azi si în veci. În ziua a treia El s-a descoperit ucenicilor Sai. EL a pasit atunci în mijlocul lor si a zis: „Pace voua.“ EL era acelasi.

De la Rusalii încoace nu mai era doar un zvon despre înviere, ci puterea Sa a fost descoperita. Acelasi lucru se întâmpla acum în zilele de pe urma printre noi. La sfârșitul zilei a treia, El s-a aratat ucenicilor

Sai dupa învierea Sa. EL traieste si este acelasi ieri, azi si în veci. Rodul viu al prezentei Sale a fost vizibil în ziua a treia, atunci când El s-a aratat printre ai Sai. Ei s-au adunat. Amin! Si aceasta s-a întâmplat la sfârștilu zilei a treia. Biblia vorbeste despre lumina din timpul serii. Aceeasi lumina care rasare în est, apune iarasi în vest. Aceasta lumina a luminat Biserica de la început si lumineaza acum Biserica cu aceeasi lumina. Cu ce scop a aparut lumina înspre seara? Pentru ca sa vedem restituita.

Ati înteles totul? Lumina serii ispraveste acelasi lucru ca si lumina diminetii de atunci. Dumnezeu restituie si permite ca lumina serii sa straluceasca. Întregul Cuvânt al lui Dumnezeu si descoperirea deplina a lui Isus Hristos în Biserica Sa este restituita. Tot ce a facut El se întâmpla în acelasi mod în timpul luminii de seara. Vedeti voi, ce vreau sa spun? Nu este minunat sa stim ca traim în acest timp? Lumina serii a aparut pentru ca tot ce au mâncat lacustele sa fie restituit. Mai întâi se coc roadele din vârful pomului. Acolo se vede lumina serii. Noe a avut trei etaje în corabie. Prima pentru toate animalele, apoi pentru pasari. Însa în camera de sus stralucea lumina. În etajele de jos nu se vedea lumina. Domnul restituie numai pentru cei de la etajul superior. EL a trimis lumina serii pentru a readuce totul conform Cuvântului Sau, pentru ca Cuvântul Sau sa devina vizibil. EL a restituit conform fagaduintei Lui. Tot ce a fagaduit EL, va fi readus prin Duhul sfânt si poarta aceleasi semne. Pastele, o înviere pentru Mireasa, la fel ca si pentru Mire. De când straluceste lumina serii, se întâmpla aceleasi semne si acelasi rod devine vizibil ca atunci la început. Amin! Aceasta confirma Cuvântul Sau: „EU voi restitui“, ca împlinit. Pomul acesta a fost mâncat în patru etape diferite si ucis. Mai întâi i-a fost mâncat fructul, apoi frunzele, apoi coaja, iar pe urma s-a apropiat si de viata lui. În patru stadii i s-a produs paguba acestui pom prin dogme romane si prin satana. Daca pomul a fost ucis în patru stadii, el va fi readus din nou în patru stadii de dezvoltare la viata. Ati înteles aceasta? Dumnezeu a zis: „Eu voi restitui.“ Cum va restitui El? Prin patru mesaje de viata. Mai întâi neprihanire, apoi sfintire, miscarea de la Rusalii cu restituita darurilor si a botezului cu Duhul Sfânt, si în al patrulea rând restituita Cuvântului.

Au fost deci patru mesaje profetice. Prin Martin Luther a

stralucit lumina neprihanirii, prin Wesley lumina sfintirii, prin miscarea penticostala botezul cu Duhul Sfânt. Lumina a devenit tot mai tare, iar binecuvântările tot mai mari. Dar în zilele de pe urma proorocia din Maleahi 4, 5 trebuia sa se împlineasca conform Cuvântului. Cuvântul Domnului vine la prooroci. Lumina serii vine pentru a restitui, pentru a întoarce inimile copiilor spre credinta parintilor. Moartea a venit în patru stadii. În patru etape de dezvoltare, prin patru mesageri are loc restituirea prin dreptate. „Prooroceste fiului omului! Pot aceste oase moarte sa învieze din nou?“ (Ez. 37, 1-10). Ati înteles cele patru etape? Acum, în etapa a patra, proorocia lui Ezechiel se împlineste. Viata a venit abia dupa ce s-au adunat osemintele si dupa ce le-a crescut carne. Asa este si acum. Viata adevarata apare abia în etapa a patra de dezvoltare. „EU voi restitui“, zice Domnul. Aleluia, slava lui Dumnezeu.

În timp ce lumina stralucește acum, se întâmpla aceleasi semne. În timpul neprihanirii era doar un început. Prin sfintire, coaja a revenit din nou la pom. Prin miscarea penticostala au revenit frunzele la pom. Atunci ei au batut din palme. În miscarea penticostala s-a tresaltat mult. În etapa a patra a revenit Cuvântul. Cuvântul a devenit trup. Rodul învierii si semnele lui Hristos pe care El le-a facut dupa învierea Sa, se întâmpla din nou. Mai întâi aparitia neprihanirii, apoi sfintirea si botezul cu Duhul Sfânt, pâna ce Hristos devine centrul si piatra de încheiere a piramidei. Mai întâi neprihanirea, apoi sfintirea, apoi botezul cu Duhul Sfânt. Abia dupa acestea poate fi asezata piatra de încheiere. Prin Duhul Sfânt va fi pregatit restul si facuti potriviti în aceeasi slujba pe care a avut-o El înainte de plecare, pentru ca la întoarcerea Lui sa ne primeasca în rapire, adica pe acei care au fost facuti neprihaniti, sfintiti si au primit botezul cu Duhul Sfânt. Piramida va exista din nou. Casa lui Dumnezeu va fi ridicata. Pomul vietii creste din nou. Toate aceste semne vor fi restituite în timpul sfârșitului.

Noi avem un exemplu în zilele lui Lot. Domnul l-a vizitat pe Avraam având spatele întors spre cort. EL l-a întrebat pe Avraam: „Unde este sotia ta, Sara?“ Avraam a raspuns: „În cort, în spatele Ta“u.“ EL a zis: „Peste un an, pe vremea aceasta veti avea un fiu.“ Sara a râs în sinea ei. EL însa a zis: „De se a râs Sara?“ Isus a zis ca lucrurile se vor repeta (Luca 17, 22-37). O, când va straluci lumina serii conform Mal.

4, 5 si Zah. 14, 7, atunci întunericul trebuie sa dispara. Lumina serii straluceste peste Cuvântul ales dinainte de Dumnezeu. Aleluia.

În ce a constatat mesajul al patrulea? Pentru ca lumina sa straluceasca peste Cuvântul lui Dumnezeu. Cei alesi dinainte vor vedea totul si vor trai din Cuvânt, pentru ca Dumnezeu a zis: „EU voi restitui.“ Lumina serii a strapuns si straluceste peste Cuvântul ales dinainte. Noi suntem una pentru voi si cu El. Se întâmpla aceleasi semne pe care nici un om nu le poate face. Cuvântul a iesit pentru ca viata aleasa dinainte sa intre din radacini în pom. Chiar daca denotatiunile resping totul, lumina totusi a aparut. Unde a stralucit aceasta lumina? Peste Ierusalim? Nu! Lumina serii nu straluceste în Ierusalim, ci în vest. Ei au avut vremea lor. Acum noi avem timpul nostru în lumina serii. Aceasta straluceste pe Cuvânt. Rodul ajunge la coacere, iar Mireasa sta aici ca pom cu aceleasi semne si minuni, cu acelasi rod, ca la început. Spre seara se va face lumina. Asa este. Cuvântul adduce rodul potrivit la timpul potrivit. Acest rod nu se ofileste. David a vorbit deja despre aceasta. Este un rod care ramâne. Cuvântul Lui, în felul ales dinainte de El, a fost acum descoperit. Este o confirmare deplina, faptul ca venirea Domnului este aproape. Este timpul potrivit pentru Cuvântul: „EU voi restitui, zice Domnul.“ EU voi restitui tot ce s-a pierdut si asta în timpul serii. Eu cred ca acum pot începe cu predica. Amin!

ÎL iubiti? Eu Îl iubesc din toata inima. Sa ne rugam acum. Dumnezeu, Tatal nostru, eu pun mesajul acesta în mâinile Tale. Desi acest mesaj a fost adus asa de sacadat, eu Te rog sa lucrezi prin Duhul Tau cel Sfânt, oriunde s-ar auzi aceste benzi. Atunci când eu voi fi luat de pe pamântul acesta, doresc ca Cuvântul acesta sa traiasca mai departe, Doamne. Este Cuvântul Tau. Lasa lumina serii sa straluceasca, ca sa se nasca Mireasa minunata a lui Hristos. Binecuvânteaza-i, Doamne. Fie ca Cuvântul Tau sa nu se întoarca fara rod, ci sa rezolve pentru ce a fost trimis. Admite-o Tata. Tie îți multumesc în Numele lui Isus.